

KÖZHÍR

A BME KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR HÖK LAPJA

INGYENES

2007. ÁPRILIS 64/3

BUDAPESTI MŰSZAKI ÉS GAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM

CSAK EGY CSAPAT VAN, KARI NAPOK!

“Igazán csak benyomások maradtak mindenkiben, és ezek outputja még néhány héttel később is érezhető az embereken: lásd nem tudsz másról beszélgetni a barátaiddal, nem azért mert..., hanem egyszerűen másról nem is akarsz. Ez mindenkiben, aki itt volt és részt vett, így zajlik le...”

Kedves Olvasó!

Azt hiszem, teljes lelki nyugalommal jelenthetem ki, hogy ez a félév sem unalmasabb, mint az eddigiek. Sőt, olyan élményekben és izgalmakban lehet részünk, amik után s közben mind a tíz ujjunkat megnyaljuk, nem zavartatva semmilyen laborgyakorlat okozta szennyeződéstől.

Elsőként hadd gratuláljak a 2007-es Kari Napok Főkormányosának, JimBeam-Bónak és fantasztikus csapatának, a Jägercsókoknak. Késég sem férhetett idei elsőségükhöz, az első perctől az utolsóig küzdöttek s megérdemelten nyertek. Az idei év szimpatikus csapata egyértelműen az Imi Lauda vezette elsősök voltak, régen láthattunk már ilyen lelkesedést s összetartást. Mégis, a legszimpatikusabb csapat egyértelműen Ti voltatok, a KÖZLEKKAR! Vivát Kari Napok!

Aktuális számunk a megszokottaktól eltérően 28 oldallal jelentkezik, amelyben a Kari Napok felelevenítése mellett főszerepet kapnak a közelgő HK választások előtti beszámolók. Ebben a hónapban is jelentkeznek megszokott rovataink, bemutatjuk a Terror Házát, s egy újabb katonai felhasználású járművet is nagytító alá veszünk. Olvashattok interjút a Kollégiumok Osztály új igazgatóhelyettesével, Csiby Somával, s bepillantást nyerhettek a Suzuki gyár dolgos mindennapjaiba is. Természetesen nem maradunk kultúra nélkül, a program- és könyvajánló most sem hiányozhat. Ajánlom mindenki figyelmébe a Téli kapcsolat című novellát is, nagyon felkavaró évszaktól függetlenül, s az Egy csepp élet is igaz gyöngyszem.

Forgassátok nagy szorgalommal aktuális számunkat, hisz mint mindig, most is Nektek készült s Ti általatok. Továbbra is várjuk a vállalkozó szelleműeket a KözHír szerkesztéséhez a kozhir@kozlekkar.hu címen, vagy a következő ülésünkön. Figyeljétek a hirdetőtáblákat!

Addig is a stáb nevében sikeres és élményekben gazdag félévet kívánok mindenkinek!

Jó utat a Közlekesnek!

balasnyikov

Tartalom

Hírek röviden	3
Aranyköpések	3

HK beszámolók	4-10
---------------------	------

Az oktató is (volt) ember	10-11
---------------------------------	-------

Kari Napok 2007	12-17
-----------------------	-------

Dönts!	18
--------------	----

BMP	19
-----------	----

Suzuki - A Mi autónk	20-21
----------------------------	-------

Terror Háza	22
Programajánló	23
Fiúk! Állítsatok májusfát!	23

Téli kapcsolat	24
Egy csepp élet	25
Punky	25

Pokoli Lecke	26
D, a vámpírvadász	27
Közlek Henger	27

Viccek	28
Impresszum	28

KözHÍRdetés!

Nem a Gépelemek Tanszéknek ajándékoznád minden tehetségedet? Többet érzel Magadban, mint az asztal-fióknak írni? Kezdő logisztikus, de profi szervező vagy? Örömmel várunk, ha kedvet érzel a rajzolásához, cikkíráshoz, vagy akár az újság szerkesztéséhez!

Hírek röviden

A Hallgatói Önkormányzat éves **Tisztújító Szavazását 2007. május 8-10-ig** tartja az alábbi helyszíneken és időpontokban: **május 9-én 9⁰⁰-16⁰⁰-ig Z. ép.-i büfé előtt; május 9-én 18⁰⁰-20⁰⁰-ig a Góliát Hotelben; május 10-én 9⁰⁰-16⁰⁰-ig Z. ép.-i büfé előtt.** A Szavazás előtt **május 8-án 18 órai** kezdettel a **Kari Hallgatói Fórumon** köszönnek le a HÖK eddigi képviselői a **Baross Gábor Kollégium** Dísztermében. A **Fórum után** is leadhatja bárki a **szavazatát a Kollégiumban 22³⁰-ig**. Minden hallgató megjelenésére számítunk.

Az idei évben is a **Gyűrűavatató Szakestély** ünnepélyes keretein belül szentesítik végzőseink az Egyetemről való fájó búcsúzásukat a Közlekkari Gyűrű felavatásával. A Szakestély **2007. május 23-án** kerül megrendezésre Gyimesi András alias **Pepe Praeses**-ünk vezényletével. **Gyűrűvásárlással kapcsolatos felvilágosítás a Hallgatói Irodában.**

A tavaszi félév időbeosztása: a szorgalmi időszak **utolsó tanítási napja** május 18., péntek, a hagyományos képzés **vizsgaidőszaka** május 21-én, hétfőn kezdődik, és június 29-ig tart. A BSc képzésben a **pótlásra szolgáló időszak** május 21-25., a **vizsgaidőszak** május 29-től június 22-ig

tart. Vizsgajelentkezés, módosítás, lemondás: előző munkanap 12⁰⁰-ig lehetséges.

Az elmúlt hetekben több hallgató jelezte, hogy az Országos Egészségbiztosítási Pénztártól (OEP) levelet kapott, amelyben az egészségbiztosítási ellátások igénybeviteléhez szükséges igazolás hiányára hívták fel a figyelmet. A nappali tagozatos hallgatók tanulói jogviszonyuk alapján jogosultak az ellátásra. Az ennek igazolásához szükséges adatokat a KTH a Neptun "OEP modulja" segítségével havonta szolgáltatja az OEP-nek. Az előírt adatokat valamennyi olyan hallgatóról, akinek adatkezelője a KTH, az külön kérés nélkül folyamatosan szolgáltatja az OEP-nek, kérjük, ez ügyben ne menjetek a hivatalba. Az eddig beküldött adatokat a KTH honlapján lehet megnézni. Amennyiben a listában hibásnak vélsz valamilyen adatot, kérjük e-mail-ben jelezd: info@kth.bme.hu

Leckekönyvet átveheted a Központi Tanulmányi Hivatalban, ha nincs tandíjtarozásod. Az indexek ledása szintén a KTH-ban történik. A leckekönyv leadásához minden megszerzett aláírást és vizsgajegyet be kell íratni. Ellenőrizték, hogy a megszerzett jegyeitek a Neptunba

is bekerültek. Ha a Neptunban (tanulmányok/aktuális félév) nem látható a megszerzett osztályzat, a tanszék(ek) felé minden esetben jelezni kell!

A következő féléves tárgyait május 21-től veheted fel a Neptunon, az órarendi adatok hamarosan elérhetők a következő honlapon: <http://orarend.kma.bme.hu/>. Tárgyakat felvenni a regisztrációs hét utolsó munkanapjáig lehet. Az első oktatási héttől sem tárgyat felvenni, sem tárgyat törölni **nem lehet**, kurzust változtatni is csak a tanszékeknek van lehetőségük. A tárgyakat csak a Neptunon kell felvenned, **nem kell beírnod** az indexbe.

A kollégium- és szociális támogatás igénylő lapok a vizsgaidőszak folyamán a Hallgatói Irodában szerezhetők be, és ott is kell majd leadni. Figyeljete a határidőre, késve, faxon, levélben, e-mailben **nem** áll módunkban elfogadni a jelentkezéseket. **Lakhatási támogatáshoz** kollégiumi igénylést kell benyújtani.

Mindenkinek eredményekben gazdag, sikeres vizsgaidőszakot kívánunk!

Eddy

Nem mi mondtuk...

Rovatunkban tisztelt oktatóink legnépszerűbb mondataiból gyűjtünk össze egy csokorra valót.

„Választhattam, hogy 500 \$, vagy leülöm... Aztán majd bevisznek 30 napra ilyen bazi négerek közé, nem?!”	(Mechanika)
„A két Laplace egyenlet okozza a szexuális örömet...”	(Áramlástan)
„Ha jó napom van, adok még egy pontot, hadd gyilkolja majd meg a Gauss...”	(Áramlástan)
„Minek a mije volt a mije???”	(Üzemszervezés)
„Nem szeretném, ha depressziósan mennének haza, de az öngyilkosság első formája...”	(Reklámszociológia)
„A világ: A, a komplementer és...egyéb...”	(Közlekedésszociológia)
„Haveri viszonyban vagyunk, vagy együtt pisiltünk a homokozóba?!”	(Közlekedésszociológia)
„Lézerszemű, de nem azért, mert annyira erős, hanem mert annyira pásztaó s beszűkült.”	(Közlekedésszociológia)
„Az elvi fejkvárás kategóriája, mikor olyan jön szembe, ami nem létezik.”	(Közlekedésszociológia)
„...Információs Hivatal, régebben római számokkal és perjelekkel.”	(Közlekedésszociológia)
„Látom, megint sikerült olyat verbalizálnom, ami gyomorszáj környékén ért Titeket.”	(Közlekedésszociológia)
„Ti melyik karakterkészlethez vagytok szokva? Csak, mert az ékezetek helyzete eléggé random alapú.”	(Közlekedésszociológia)
„Egy kis defektus Bennetek is van, hogy a Közlekkarra jöttetek, de ezt itt nem tekintjük devianciának.”	(Közlekedésszociológia)

Személyiségvédelmi okokból nem közöljük az iménti idézetek alkotóját és természetesen gyűjtőjét sem. Viszont egy újabb ok, hogy mindenki gyakrabban járjon órákra és többet jegenyeljen.

HK beszámoló

2007. május 8-án a Baross kollégium Dísztermében kerül sor a kari Hallgatói Önkormányzat Tisztújító Fórumára, amire szeretettel várunk minden kedves közlekes hallgatót. Közös érdekünk, hogy mindenki ismerje a képviselőket és tevékenységüket, hogy segíthessünk egymásnak. Az alábbiakban bemutatkoznak a kari HK tagjai és beszámolnak eddig végzett munkájukról.

Telek Zoltán – HÖK elnök

Telek Zoltán vagyok, a Kar egyik végzős hallgatója. Az 1999. novemberi időközi tisztújító szavazáson kerültem a Hallgatói Képviselő sportfelelősi posztjára, és 2005. májusáig töltöttem be ezt a pozíciót. 2005. májusától a Hallgatói Képviselő és ezáltal a Kar Hallgatói Önkormányzatának elnöke vagyok. Bár jó pár évet lehúztam a Hallgatói Képviselő tagjaként, és nagyjából tudtam, mire számíthatok, rá kellett jönnöm, hogy a HÖK vezetése egy igen összetett, bonyolult feladat, melyet megpróbáltam a legjobb tudásom szerint ellátni. Az elmúlt egy évben is rengeteg dolog történt, megpróbálom egy pár sorban összefoglalni.

A korábbi évekhez hasonlóan, tavaly májusban is új képviselőket köszönthettünk a HK tagjai között. 2006. májusától Iberpaker Pétert a programfelelősi, míg Angyal Róbert személyében az oktatási- és tanulmányi poszt is új felelőst kapott. Az Egyetemi Tanács június végi ülésén elfogadta a BME HÖK Alapszabályát, ennek értelmében minden kari HÖK-nek új Szervezeti- és Működési Szabályzatot kellett alkotnia 2006. december 31-ig. A Hallgatói

Képviselő az SzMSz írása közben egy kissé újra gondolta a HK struktúráját és szétválasztotta a kommunikációs és marketing feladatokat, az egyik programfelelősi poszt terhére. Sanyó László lemondása és az új SzMSz elfogadása után Radok Edina a régi feladatkörét már kommunikációfelelősként látta el, míg a megújult marketingfelelősi posztra Kovács András került be a novemberi időközi választáson.

Ebben a tanévben már két Kari Szavazást kiírtunk, és ezúton is szeretném megköszönni Nektek, hogy éltetek demokratikus jogotokkal, eljöttetek szavazni, és voksaitokkal bizalmat szavaztatok nekünk, biztosítottátok a HÖK legitimitását.

Mivel a közlekkarosok kb. harmada kollégiumban lakik (Baross, Góliát és Terminus), a kollégiumokkal és különösen a Baross Kollégiummal kapcsolatos ügyeket kiemelt kérdésként kezeljük. Sikerként könyvelem el, hogy az őszi félévben kb. 420, a tavasziban kb. 380 hallgatót sikerült kollégiumi elhelyezésben részesítenünk. Szintén a pozitív dolgok közé sorolom, hogy a Műegyetemen egyetlen kollégiumként (!) sikerült megőriznünk a Baross vegytisztaságát, azaz a Barossban csak közlekkarosok laktak.

A kollégium vezetésében is óriási változások mentek végbe, mind a kollégiumi alrendszer struktúráját, mind a személyi összetételét illetően. A tavalyi év első felében még Mátrai Miklós felelt a kollégiumért, Bárkai János felügyeletével, az év második felében már Bárkai János egyedül irányította a ház üzemelését. Ezúton is szeretném mindkettőjüknek megköszönni a tevékenységüket, és további sok sikert nekik. 2007. január 1-től már Csiby Soma feladata kollégiumunk üzemeltetése. Biztos vagyok benne, hogy fiatalos lendülete kollégiumi életünkben is minőségi javulást hoz.

A kollégiumban a legszembevetőbb infrastrukturális változás a beléptetőrendszer ez év elején történt felszerelése és beüzemelése volt. Ennek létrejöttében óriási

érdemei vannak Bózsavári Gábornak és Keresztes Péternek, akik tavaly szeptember óta dolgoztak (dolgoznak) ezen a projekten, a posztjukból eredő feladataikon kívül. A beléptetővel remélem sikerül még biztonságosabbá tenni a házat, és elérni azt, hogy kontrollálatlanul senki ne léphessen be a kollégium területére. A beléptető mellett kialakításra került egy kerékpártároló helyiség, ahol a kollégisták egy zárt helyiségben tárolhatják biciklijüket. A tanév elején került kialakításra a 235-ös szobában egy dohányzóhelyiség. Ezúton is szeretnék megkérni minden kollégistát és vendégeket, hogy cigarettáját ebben a helyiségben fogyassza el, és ne a különböző konyhákban, folyosókon, és pláne ne a lakószobákban.

A hallgatói térítések és juttatások területén is hatalmas változások történtek. A meleg augusztusi napok közepette igen sok hallgatót hidegzuhanyként érintett a 175/2006-os kormányrendelet, melynek a szeptember 1-jén életbe lépett Rectori Utasítás szerzett érvényt egyetemünkön. A 2000-ben és 2001-ben kezdett hallgatókat felkészülési idő nélkül ért hirtelen változásokat megpróbálta a kari HK lehetőségéhez mérten kompenzálni. A 2007. február 1-jén életbe lépő új Térítési és Juttatási Szabályzattal és az ezt kiegészítő Rectori Utasítással újra szabályozásra került a hallgatói térítési oldal, újra a találkozhatunk a különjelzárási díjjal, késedelmi díjjal és ezen díjak barátaival.

A dr. Kulcsár Béla Dékán Úr által koordinált kari vezetéssel sikerült tovább mélyíteni az eddig is fennálló remek kapcsolatot, és bátran kijelenthetem, hogy a Dékán Úr minden esetben rendkívül pozitívan és megoldáscentrikusan áll(t) a hallgatóság problémáihoz.

A kari Hallgatói Képviselő a tavalyi évben is ellátta alapvető feladatait. Részt vettünk a Kari Tanács, és a Kari Tanács bizottságainak ülésein. Ezekon a fórumokon megpróbáltuk a hallgatóság véleményét és érdekeit képviselni, a szabályzatok adta keretek között.

Bár a hallgatói juttatási rendszer eléggé képlékeny volt ebben az évben, és a Neptun rendszer is nagyobb hibaszázalékkal generálta az adatbázisokat, de mint korábban is, mindenki megkapta az őt megillető pénzbeni és természetbeni juttatásokat, köszönhetően a KDJB és a KB szabályzatokat és a határidőket szem előtt tartó munkájának.

Remélem, majd' mindenkit köszönthettünk valamelyik rendezvényünkön, programunkon, melyekből ebben a tanévben sem volt hiány (a teljesség igénye nélkül: Kollégiumi Napok, szakestélyek, Hajtányverseny, és a feledhetetlen Kari Napok), és remélem, hogy jövőre sem adjuk alább, sem mennyiségre, sem színvonalra.

Rendkívül fontos, hogy a hallgatók tisztában legyenek jogaikkal és kötelezettségeikkel, ezért is lényeges kérdés a

hallgatók tájékoztatása. A Közhír minden tervezett száma megjelent, az infomail nevű szolgáltatásunkat próbáltuk a korábbinál sűrűbben publikálni, illetve a honlapunkon is megtalálhatóak a legfontosabb információk.

A posztomból adódóan az elmúlt ciklusban koordináltam a HK működését, szerveztem és vezettem a hetenkénti HK üléseket. Részt vettem a Dékáni Tanácsok, a Vezető Értekezletek, a Kari Tanácsok, és a HÖK elnöki értekezletek ülésein, ahol a megpróbáltam a Kar hallgatóinak, illetve a kari HK-nak az érdekét képviselni. Jelen voltam minden olyan megbeszélésen, tárgyaláson, mely a Képviselőt életét jelentősen befolyásolja.

Mivel utolsó évemet töltöm hallgatói státuszban, az elkövetkezőkben már nem jelöltem magam semmilyen posztra. Itt

szeretném megköszönni mindenkinek a munkáját, akivel együtt dolgoztam, és azt a sok-sok segítséget, amit kaptam a Hallgatói Képviselőtől eltöltött hét és fél év alatt. Nagyon sok dolgot kaptam, tanultam, rengeteg tapasztalatra tettem szert a HK-ban eltöltött időszak alatt. Remélem, hogy ebből én is minél többet tovább tudtam és tudok adni.

Végezetül arra szeretnék kérni Titeket, hogy minél többen gyertek el a május 8-i Fórumra, ahol a beszámolókból kimaradó kérdéseikre kaphattok választ, és a május 8-9-10-i szavazásra, amikor a következő év Hallgatói Képviselőit választjuk meg, és szavazzatok az általatok leginkább alkalmasnak talált jelöltekre!

Telek Zoltán

Horváth Péter Róbert – Iroda- és kultúrfelelős

Horváth Péter Róbertnek hívnak, a Közlekedésmérnöki Kar hallgatója vagyok. A kar hallgatóinak bizalma révén az elmúlt egy évben ismételen én tölthettem be a Hallgatói Képviselőt az iroda- és kultúrfelelősi posztot immár 2003 novembere óta. Mivel sokaknak nincs naprakész információjuk a tevékenységemről, röviden ezt szeretném most összefoglalni az elmúlt év tükrében.

A képviselőtlen belüli feladatkörömből adódóan a Hallgatói Iroda és az Öntevékeny körök felügyeletét, a Mentor Gárda irányítását, valamint a kulturális ügyeket láttam el. Az elmúlt időszakban is rendszeresen részt vettem a Hallgatói Képviselőt, a Kari Tanács, és alkalman-

ként egyéb bizottságok ülésein.

A kari szinten is jelentős szereppel bíró, Baross Gábor Kollégiumban található Hallgatói Iroda - mely talán sokatok számára ismerős és ahol néhány alkalommal már talán jártatok is - mindennapi zavartalan működése valamilyen szinten az én „kezem munkáját” dicséri, avagy éppen nem. **J** Igyekeztem az iroda rendjét folyamatosan megőrizni és pótolni a szükséges felszerelést, valamint fenntartani a szolgáltatások zavartalan működését és az ehhez szükséges infrastruktúrát. Kisebb szolgáltatási bővítésekkel igyekeztem a hallgatói igényeket kielégíteni.

Annak ellenére, hogy a karon a „kulturális élet” iránti igény nem szökell égi magasságokba - bár az „EHE” Kulturális Műhely igyekszik ezt folyamatosan javítani -, a kollégiumban elhelyezett kulturális hirdetőtábla és a kar hivatalos honlapjának frissítésével tettem még inkább elérhetővé, érdekesebbé és információkban bővebbé, kényelmesebbé a kar hallgatói számára a színházba, kiállításra, múzeumba járás nem mindig „egyszerű” procedúráját.

Folyamatos kapcsolattartás mellett elláttam a nem sportos körök felügyeletét, és biztosítottam - lehetőségekhez mérten - a működésükhöz szükséges infrastruktúrát.

A feladataim jelentős, időm és energiám túlnyomó részét a Mentor Gárda vezetése és irányítása tette ki. Mivel az elsős hallgatóink tanulmányi és társadalmi beilleszkedésének elősegítése a fő célunk, ezzel is kell foglalkozni viszonylag a legtöbbet a rám jutó feladatok közül. Az karra jelentkező hallgatók érdeke, hogy a tanulmányaikat minél gyorsabban és hatékonyabban teljesítsék. Ez érdeke a kari vezetésnek is, ezért viszonylag nagyobb figyelmet szentelve végeztük munkánkat a Mentorokkal együtt az elmúlt év során is. Jó néhány elsősöket érintő - immáron hagyományteremtő - program (pl: regisztrációs heti rendezvények, mentortúra, filmvetítés, stb) is mind azt a célt szolgálja, hogy mielőbb beilleszkedjenek az egyetemista légkörbe, és sikerrel vegyék az akadályokat.

Szeretném megköszönni minden hallgatónak a bizalmát, remélem elégedettek voltatok a munkámmal, és ha a választáskor ismét megválasztanának vele, akkor a következő évben is szívesen képviselném hallgatótársaim érdekeit, valamint a posztomból eredő feladataimat legalább hasonló színvonalon végezném.

Horváth Péter Róbert

Bózsvári Gábor – EHK képviselő

Bózsvári Gábor vagyok, 2006. júniusában végeztem anyagmozgató-gépész szakirányon, jelenleg doktorandusz vagyok a Gépjárművek Tanszéken. 2002 novemberében lettem a Hallgatói Képviselő tanulmányi és oktatási felelőse. Ebbéli tisztségemnek megfelelően próbáltam minden fórumon a kari hallgatók érdekeit képviselni. Az itt szerzett tapasztalatokat 2005 júliusától az Egyetemi

Hallgatói Képviselő tagjaként kamatoztattam. Tagja voltam az Egyetemi Tanácsnak, az Egyetemi Tudományos Bizottságnak, a Stratégiai Bizottságnak, a BME Etikai Bizottságának és az Egyetemi Jegyzetbizottságnak. Tagja voltam továbbá az EHK Belső Oktatási Bizottságának. Az üléseken a lehetőségekhez mérten mindig a hallgatók érdekeit próbálom érvényre juttatni, az EHK-ban pedig a Közlekedésmérnöki Kar hallgatóinak érdekét tartom szem előtt (pl.: kollégiumi férőhely elosztás). Előző félévben a kollégiumi felújítások miatti férőhelyszám változások érzékenyen érintettek minket is, külső férőhelyeink száma jelentősen lecsökkent. Az EHK-ban sikerült elérnünk, hogy ezek a férőhelyek ne csökkenjenek olyan drasztikusan, mint ahogyan a tervzetben volt.

Kari szinten a Hallgatói Képviselő alelnöke vagyok. Tagja vagyok a Kari Tanácsnak, valamint folyamatosan részt veszek a Tanulmányi Bizottság, az Oktatási Bizottság és a Jegyzetbizottság munkájában. A Tanulmányi Bizottságban a hallgatók problémás ügyeit, kéréseit vizsgáljuk. Az Oktatási Bizottságban az elmúlt időszakban feltártuk azokat a tantárgyakat, melyek teljesítése az átlagosnál nagyobb nehézséget

okoz a hallgatóknak, ennek része volt az a kérdőív is, melyet sokan kitöltöttek. Az okok feltárása után megkeressük a módját, hogyan lehetne ezt a problémát megoldani. A Jegyzetbizottságban a jegyzetek korszerűsítésével foglalkozunk. Remélhetőleg a közeljövőben elindul egy olyan folyamat, melynek eredményeképpen minden tantárgyhoz megfelelő színvonalú, használható elektronikus jegyzet áll majd rendelkezésre.

Fenti tevékenységeim mellett sokat foglalkoztam a kollégium ügyeivel is, többek között a beléptető rendszerrel, valamint ígéretet kaptunk a kollégium vezetőségétől arra, hogy az alagsorban a régi konyha területén néhány helyiséget hasznosíthassunk közösségi célra. Ide tanulószobát, ping-pong termet és társalgót tervezünk.

Szeretném az eddigi tapasztalataimat a Hallgatói Képviselő elnökeként kamatoztatni és folytatni a képviselői munkát. Ehhez kérem hallgató társaim támogatását és köszönöm az eddigi bizalmat.

Bózsvári Gábor**Iberpaker Péter – Programszervező**

Iberpaker Péter vagyok, a kar negyedéves hallgatója. A 2006-os tavaszi tisztújító választáson kerültem be a jelenlegi posztomra, mint programszervező. Előtte egy évig tevékenykedtem, mint a Programszervező Bizottság tagja és egy évig, mint segítője.

A nyár folyamán átszervezésre kerültek a programokkal kapcsolatos posztok ill. megújult a PSZB, melynek őstől a vezetője vagyok. Sanyó László lemondása – akinek ezúton is szeretném megköszönni az addigi és a nyár óta kapott rengeteg segítséget és tanácsot – és Kovács András megválasztása között programszervezői és marketinges

feladatokat láttam el egyszerre. Egy év alatt főszervezője voltam a Gólyatábornak, Gólyabálnak, Kollégiumi Napoknak, Kari Napoknak, Hajtányversenynek, Rakparti Szalompártnak, segítettém és felügyeltem a Szakestélyek, Szakmai Napok és a Csatabárdás lebonyolítását.

Posztomból következően feladatom volt a programterv kialakítása, engedélyek beszerzése, költségvetés készítése, plakátok, hirdető, honlap és egyéb információforrások készítése és frissítése, a rendezvények elő- és utómunkálatainak megszervezése és azok lebonyolítása.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a PSZB tagjainak és a számtalan segítő háttérmunkája nélkül nem lehet sikeres munkát végezni HK Programszervezőként, ez "csapatsport", a dicséret és a kritika is mindnyájunknak szól! Köszönöm Nekik az egész éves munkájukat és remélem ezután is számíthatok rájuk!

Sikerként értékelem, hogy a rendezvények megszervezése mellett sikerült támogatói illetve szakmai kapcsolatokat kialakítani, melyek rövid és hosszú távon hasznára válnak

a kamak, plusz hirdető kerültek ki a kollégiumban, elkészült a rendezvényes ftp, amire remélem minél több emlék kerül fel, hogy legyen min nosztalgálni 5-10 év múlva.

Örülök, hogy az elmúlt egy év alatt sikerült megőrizni a hallgatókkal a közvetlen és jó kapcsolatot! Eddigi munkámat szeretném folytatni a következő egy évben és ehhez kérem a támogatásokat! Mondhatnám, hogy jól végeztem a munkámat, de ez akkor ér valamit, ha ti is úgy gondoljátok. Legtöbben voltatok valamely rendezvényen vagy hallottatok róla, ez alapján ti döntsetek el, hogy az elvárásaitoknak megfelelően végeztem-e eddig a feladataimat.

Nem ígérem, hogy jövőre minden tökéletes lesz, csak azt, hogy a körülményekhez képest a maximumot hozzuk ki a lehetőségekből!

Ezek alapján kérem, hogy gyertek el szavazni és döntsetek belátásotok szerint!

Iberpaker Péter

Keresztes Péter – EHK képviselő

Keresztes Péter hatodéves hallgató vagyok. 2005 májusában kerültem be a Hallgatói Képviselőbe, mint tanulmányi felelős, majd 2005 őszén Kreutzer Richárd megüresedett posztját vettem át. Az elmúlt kb. két évben a Közlekedésmérnöki Kar Hallgatói Képviselőtének egyetemi hallgatói képviselőjeként tevékenykedtem.

Az Egyetemi Hallgatói Képviselő (EHK) delegáltjaként tagja vagyok az egyetem Szenátusának, emellett az

Egyetemi Jegyzetbizottságnak, ahol próbáljuk előmozdítani az elektronikus jegyzetek elterjedését, valamint az Egyetemi Gazdasági Bizottságban folyamatosan véleményezzük a Szenátus elé kerülő anyagokat, melyeknél képviselem a legfontosabb hallgatói érdekeket. Tagja vagyok továbbá az Etikai Bizottságnak és a Hallgatók Esélyegyenlőségi Bizottságának.

Ezen felül részt veszek az EHK Belső Oktatási Bizottságának munkájában, a készülő új TVSZ kidolgozásában, a Belső Pályázati Bizottság tagjaként pedig a hallgatói külföldi és egyéb tanulmányi pályázatok elbírálásában működök közre. A 2006 májusi tisztújító választások után nem sokkal, az Egyetemi Hallgatói Képviselő Belső Gazdasági Bizottságának vezetőjévé választott, mely posztot jelenleg is betöltöm.

Kari szinten a hallgatói érdekeket a többi Hallgatói Képviselővel a Kari Tanácson képviselem. Az utóbbi egy évben rengeteget foglalkoztam a kollégium dolgaival is. Bózsavári Gáborral együtt részt vettünk és koordináltuk a beléptető rendszer telepítését, valamint egy tervet dolgoztunk ki a hidegkonyha által elhagyott területek hallgatói célú hasznosítására. Sikerült a BME Fő-

igazgatója, Rózsás Péter támogatását megkapni ezen tervek megvalósításához. Az első ütemben 2 ping-pong terem, egy tanulószoba és egy társalgó kerül kialakításra. A részletekre megnyitott, biciklitároló is ennek a hasznosítási tervnek képezte a részét, bár kialakítása még folyamatban van, mert a Schönherz Zoltán Tagkollégiumból felszabaduló biciklirögzítő elemek a jövőben kerülnek felszerelésre.

A 2006. augusztus 14-én kiadott felsőoktatással kapcsolatos kormányrendelet nemcsak a 2000- és 2001-ben beiratkozottakat hátrányosan érintő rendelkezéseket tartalmaz, hanem szigorú előírásokat fogalmaz meg a kollégiumokkal kapcsolatban is. Ezen előírásoknak megfelelően, a Zsován Noémiék által készített lakószoba felmérés alapján kidolgoztam a kollégium idej komfortosítás programját, melyet nyáron igyekszünk megvalósítani.

Tevékenységet az elkövetkező évben is szeretném folytatni. Köszönöm az eddigi bizalmatokat, remélem továbbra is megtszertelek velem!

Keresztes Péter

Radok Edina - Kommunikáció felelős

Radok Edina vagyok, a Kar végzős hallgatója. 2004 májusában lettem a Hallgatói Képviselő tagja, mint

marketingfelelős. 2006 novemberében posztom új nevet kapott, így feladataimat innentől kommunikációfelelősként láttam el. Továbbra is a kari Hallgatói Önkormányzat lapjának, a Köz hírek felelős szerkesztője vagyok. Ebbe a tevékenységi körbe tartozik többek között a szerkesztőség munkájának ellenőrzése, a lap megjelenítése, és kapcsolattartás a Hallgatói Képviselővel. Jelenleg folyamatban van a Köz hírek honlapjának elkészítése is, amely azon kívül, hogy tartalmazza az aktuális számot, archívumként is működik majd. Az aktuális tudnivalóknak megfelelő rendszerességgel megjelenő infomailek összeállításában igyekeztem összegyűjteni az aktuális pályázatokkal, lehetőségekkel kapcsolatos tudnivalókat, emellett tájékoztattalak Titeket az ösztöndíjak

kifizetési időpontjáról, és az egyéb határidőkről. Szintén az infomailben, illetve a kollégiumban és az Egyetemen kihelyezett plakátokkal próbáltam felhívni figyelmeteket rendezvényeinkre. Felügyelem a Hallgatói Önkormányzat honlapját, mellyel még több és aktuálisabb információt juttathatunk el a hallgatókhoz. A 2006. évi Nyílt Nap és az országos szintű Educatio kari szervezője voltam, ahol 2-2 diáktársammal képviseltük a Kart. Mindkét rendezvény jól sikerült és sok hasznos tapasztalattal zárult, melyeket később is lehet hasznosítani. Mivel ez az utolsó félévem, a jövőben nem kívánom folytatni munkámat a Hallgatói Képviselőben.

Radok Edina

Zsován Noémi - Kollégiumfelelős

Még nem volt alkalmam megköszönni, hogy tavaly ilyenkor megtiszteltetek bizalmattal és szavaztak rám. Köszönöm!

Eltelt egy év. Amellett, hogy öregebbek lettünk, újra Tisztújító Fórum és Szavazás lesz, amelyet mindig megelőz egy beszámoló az eddigi munkáról. Kezdjük a szokásos köröknél. Zsován Noémi a nevem, ötödévesként autógépész szakirányon tanulok. A 2005 novemberi választás óta vagyok a Hallgatói Képviselőt kollégiumi felelőse. Nézzük mit sikerült elérni, és hogyan láttam el feladataimat tavaly május óta!

Ezen egy év alatt kettő kollégiumi felvétel zajlott le. Ez az eljárás hosszú folyamat, amely minden vizsgaidőszak elején a pályázati lapok elkészítésével kezdődik, majd a leadási határidő után a lapok összesítésével és elbírálásával folytatódik, de az eredmények kiírásával még messze nem ér véget. A felvett hallgatók neveivel készülnek a szobabeosztások, majd

ezek alapján megtörténik a beköltözés. Figyelemmel kell kísérni, hogy kik költöztek be, illetve ki nem, hogy a kollégiumi díjakat a megfelelő hallgatóknak írják ki. Ha van megüresedés a kollégiumban, akkor a várólistáról való feltöltés is az én feladatom.

Néhány szó adatokról, számokról, férőhelyekről. Az őszi félévben három épületben laktak közlekkárosok. A Hotel Góliátban 90 elsős, a Baross Gábor Tagkollégiumban 319 felsős és a Maglódi úti Kollégiumban 12-en laktak vegyesen. Az utóbb említett helyeket pluszban kaptuk, mert más kar nem tudta feltölteni a megkapott férőhelyeit. E félévtől nagy változások történtek a férőhelyelosztásban, hiszen az egyetem egyedüli bérleménye a Hotel Góliát maradt, összesen 200 férőhellyel (minden karnak összesen, amelyből minden kar arányosan kap). Az Egyetemi Hallgatói Képviselőt kollégiumi ügyekkel foglalkozó bizottságában ülve próbáltam több helyet kiharcolni, mivel a ránk eső rész nagyon kicsi lett volna. Ennek eredménye, hogy a Hotel Góliátban a tervezett 17-hez képest 48 férőhelyünk lett, ahova elsősök költöztek. Emellett persze a Baross Gábor Tagkollégiumban megmaradt a 319 helyünk, amelyből 21-et elsősök foglaltak el. Időközben még plusz 8 helyet kaptunk a Góliátban, ahova bárki költözhetett, akinek kollégiumra volt szüksége.

Az év folyamán készült egy felmérés, amely a lakószobák területét mérte fel. Ezek alapján a túlzsúfolt szobákat szeretnénk komfortosítani. Ennek a várható ideje a 2007-es nyár lesz, vagyis a tervek szerint szeptemberben már az átalakított szobákba lehet majd költözni.

Amikor ezt a cikket írom, még készülöben van a kollégium új Házirendje, remélem, mire az újság megjelenik, már előrehaladott állapotban lesz. A régiben sok rendelkezés már hatályát veszítette, módosultak és újultak a dolgok, ezért elengedhetetlen volt a változtatás.

Még gyerekcipőben jár, de április 21-től hivatalosan is 6-an a kollégiumi mentor tisztséget töltik be a kollégiumban. Az Ő tevékenységeik segítik a Ti kollégiumi életeteket és a mi munkánkat. Remélem, jól ki fogtok jönni Velük, és nem lesznek problémák.

Végül, de nem utolsó sorban szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik a munkámat segítették. Külön köszönöm Szabó Viktornak, Zipszer Gábornak és Bicsák Györgynek, akik a Kollégiumi Ügyekkel Foglalkozó Bizottság tagjai, hogy mindig ott voltak, ha kellett!

Mivel egyetemi tanulmányaim kicsit elnyúltak és eddig is tetszett a posztom, újra elindulok a választáson, és továbbra is szívesen tölteném el időmet ezekkel a feladatokkal. Nagyjából ezeket szerettem volna Veletek megosztani, de lehet, hogy kimaradt olyan, ami érdekelt volna valakit. Ha van ilyen, vagy ha tudok segíteni valamiben, írjatok nyugodtan nekem a következő címre: zsovan.noemi@kozlekkar.hu. Biztosan elég száraz szöveget sikerült írom, de ezt valahogy nem lehet másképp leírni, mondani. Köszönöm, hogy elolvastál.

Zsován Noémi

Kovács András - Marketing felelős

Kovács András vagyok, a Kar harmadéves hallgatója, a Hallgatói Képviselőt marketingfelelőse a 2006-os időközi választások óta. Az őszi SZMSZ módosításban a marketingfelelői pozíció új értelmet kapott, miszerint feladata a kari rendezvények anyagi feltételeinek bővítése. Ez több részre bontható: egyrészt az eddigi támogatókkal való kapcsolattartás, a további sikeres együttműködés érdekében, másrészt folyamatosan bővíteni a szponzorok listáját. Ezt a feladatkört látom el legjobb tudásom szerint. Ezen kívül a félév során elindítottam 2 projektet: az első a kollégium honlapjának egy teljesen új változata, melyen napi hírek, információk

lesznek megtalálhatóak a közeljövőben. A másik ilyen újítás egy internetes Kolirádió, amely a honlappal együtt indul. Ebben a félévben a dohányzó helyiség hangszigetelésének megoldása is a feladataim közé tartozott, melyet sikeresen megoldottunk. Valamint képviselem a hallgatók érdekeit különböző bizottságokon (tanulmányi, oktatási), illetve a Kari Tanácscon is.

Fél éve vagyok marketingfelelős, és a továbbiakban is folytatni szeretném a már megkezdett munkát, melyhez kérem segítségeteket.

Kovács András

Hegedüs Péter - Sport felelős

Tavaszi, nyári, őszi, téli és tavaszi élményeim.

Nos, eltelt megint egy év, ismét jön a választás, de előtte a beszámolónk a magunk mögött hagyott időszakról. Elolvastam a tavalyi beszámoló elejét, ahol leírtam, hogy „Szasztok, Hegedüs Péter vagyok, a kar ötödéves hallgatója, és fél éve tagja a hallgatói képviselőnek...” meg pár ilyen okosságot. Hát a helyzet most sem sokat változott, csak az évekhez kell hozzáadni egyet. Hol is kezdjem. Úgy érzem, igen kontrasztos és véleményem szerint eredményes éven vagyunk túl, személy szerint én is. Mi is történt velem tavaly május óta?

Tavaszi: ismét bizalmat kaptam tőletek, hallgatóktól, folytathattam a sportügyek bonyolítását.

Nyár: különböző fesztiválok, bulik, partik, sütések, főzések, pókerpartik, bringázások, továbbképző- és gólyatáborok tarkították ezen évszakomat.

Ősz: alapfeladatom továbbra sem változott, a kari és részben az egyetemi sportélet szervezésében, működtetésében vettem részt, HK- és hallgatói sportbizottsági ülésekre, a Kari Tanács üléseire jártam.

Volt viszont egy sajnálatos körülmény, ami minket, hallgatókat hátrányosan érintett, a tandíj bevezetése. Mondjuk ebben a mondatomban több gyenge pont is van, mert ugye pont engem már nem érint az idén bevezetésre kerülő FER, igen ez a másik gyenge pont, hogy nem is lesz tandíj. Persze, FER-nek hívják. Bocs!

Szóval a tandíjjelentes tüntetés egyik szervezői tisztét vállaltam el, a tüntetés szervezésével telt el jó néhány napom szeptemberben és októberben. Idén sikerült egy új szponzort a DHL Exel Supply Chain-t a támogatóink közé állítani.

A konditermünk felszerelését sikerült egy új edzőgéppel bővíteni, a terem komfortosítása folyamatban van, valamint az öltözőben új padok fognak a rendelkezésre állni.

Tél: semmi különleges dolog egy kivétellel: másik három karral közösen szerveztünk egy jeges estet a Jégteraszra. Szerencsére a tél is olyan rövid volt, mint ez a mondat, és megérkezett a várva várt:

Tavaszi: amikor ismét lehet pl. bringákat bérelni, a napokban dől el, hogy vagy

egy vagy két új bringával sikerül bővíteni a bérelhető állományt.

Felszerelésre került az alagsori tornateremben egy boxzsák (köszönet a plusz munkáért az alkotóknak), így már az asztaliteniszen kívül lehet ott edzeni is.

Ismét megrendeztük a Műegyetemi Sportnapot, kora ősszel várható egy ehhez hasonló nagyobb volumenű egyetemi sportrendezvény is.

Ha tavasz, akkor Kari Napok. Még élénken élnek bennem az élmények, nehéz is visszazokni az egyetemisták szürke hétköznapijaiba egy ilyen hét után. Mindenki bánhatja, aki nem vett rész rajta! Ezen sorokon keresztül szeretném felhívni a figyelmeteket a karunkon működő DSK csapatainkra és sport-, öntevékeny köröinkre. Tehát van nekünk: röplabda csapatunk, kosárlabda csapatunk, sportszertárunk, konditermünk, kerékpáros körünk, aerobic körünk és nem utolsósorban a nagy népszerűségnek örvendő Iron Hook bajnokságunk a kollégium dühöngőjében. Ha valaki kedvet kap a szervezett keretek közötti sporthoz, keressen meg bátran: hegedus.peter@kozlekkar.hu

Szeretnék mindenkinek köszönetet mondani, aki segítette ebben az évben az én munkámat és ezen keresztül a HK működését.

Köszönöm a bizalmat, remélem még egy évig tudom folytatni a munkát!

Hegedüs Péter

Angyal Róbert - Oktatási és tanulmányi felelős

Angyal Róbert vagyok, a Kar harmadéves hallgatója. 2006 májusában indultam a tisztújító szavazáson oktatási és tanulmányi felelősként. Az utána következő

időszakban minden segítséget megkaptam képviselőtársaimtól, hogy feladatomat a lehető legjobban tudjam végezni. A nyári időszak után folytattam elődeim eredményes munkáját, melyek közé tartozott egy felkészítő tanfolyam szervezése az elsősök részére, melyen a fontosabb tárgyak megismertetését tűztük ki célul számukra. Későbbiekben konzultációkat is szerveztem, melyen én is részt vettem a matematika oktatásával, valamint tavaly is tartottunk az első éves hallgatók számára egy próba zárthelyit Általános Járműgéptanból. Sokak nagy öröme volt az őszi félévben egy matematika szigorlat, melyhez most is köszönöm az Algebra Tanszék pozitív

hozzáállását. Munkám része volt a különböző bizottságokban való részvétel, a napi egyéb feladatok elvégzése és a hallgatók ügyes-bajos problémáinak megoldása a lehetőségek keretein belül.

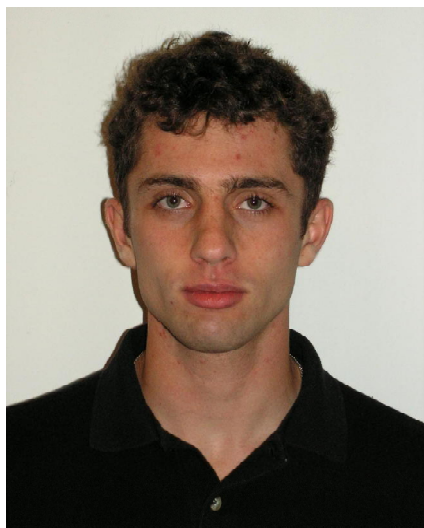
A jövőben munkámat az Egyetemi Hallgatói Képviselőben kívánom folytatni, melyhez szeretném kérni a hallgatók támogatását.

Mindenkinek minden jót és sok sikert kívánok az elkövetkező vizsgaidőszakban, na és persze utána is.

Angyal Róbert

Balogh János - Gazdasági felelős

Balogh János vagyok, a Hallgatói Képviselő (HK) gazdasági felelőse. 2005 májusában lettem a HK tagja. Fél évig a sportfelelősi posztot töltöttem be, majd a 2005. novemberi időközi választásoktól vagyok gazdasági. Gazdasági felelősként feladataim

közé tartozik a hallgatói pénzügyek – tanulmányi ösztöndíj, jegyzettámogatás, Kari BME ösztöndíj, szociális támogatás – koordinálása, a HK gazdasági működésének irányítása, és a rendezvények lebonyolításához szükséges anyagi háttér szervezése. Természetesen nem én döntöm el, hogy ki mennyi ösztöndíjat, vagy jegyzettámogatást kap. Az én dolgom az, hogy a megítélt összeget időben megkapja mindenki, aki jogosult rá. Akkor végzem jól a munkámat, ha időben mennek az utalások, nem pedig akkor, ha mindenki sok pénzt kap. Bár ez szép lenne, de nem lehetséges, hiszen egy adott összeget kell szétosztani meghatározott számú emberek közt. A honlapon mindig fent vannak az aktuális hírek, információk. Ezek segítenek, hogy mindenki naprakészen megtudja a számára fontos eseményeket, határidőket és lehetősége legyen fellebbezni, ha szükségesnek gondolja. Nekem is fontos időben értesülni a problémákról, hogy orvosolni lehessen a helyzetet. A legtöbb fellebbezés a

szociális támogatással kapcsolatban érkezett, ezért szükségesnek érzem leírni, hogyan alakul ki a szociális összege. A szociális támogatások elbírálását a KDJB végzi a honlapon is megtalálható irányelvek szerint. Minden évfolyamból egy fő a KDJB tagja, aki a hozzá tartozó pályázatokat bírálja el. A kérdéses eseteket közösen megbeszéljük, igyekszünk igazságosak lenni, kiszűrni a csalásokat. A ponthatár megállapításánál a legfőbb szempont az volt, hogy a szociális összege olyan mértékű legyen, aminek már van kézzelfogható értelme. Ez természetesen azzal járt, hogy valamivel kevesebben részesülhettek belőle.

Ha bizalmat kapok a májusi tisztújító szavazáson, szeretném folytatni a munkámat. Ha bárkinek kérdése, vagy olyan javaslata, ötlete van, amitől szerinte jobban mennének a dolgok, az írjon bátran. Az e-mail címem: balogh.janos@kozlekkar.hu.

Balogh János

Az oktató is (volt) ember...

Ebben a hónapban Csiby Somával, a Kollégiumok Osztály nemrégiben kinevezett igazgatóhelyettesével beszélgettünk.

- Rövid bemutatkozást szeretnék kérni Öntől. Beszélne a diákéveiről?

- Az Építőmérnöki Karon végeztem 2004-ben magasepítési szakirányon, végül is „statikus” lettem. Az egyetem alatt sokáig HÖK-öztem, majdnem négy évet. Először a karon, aztán pedig EHK keretein belül, ahol oktatási alelnök voltam másfél évig, és sok mindenbe belekóstoltam. Voltam a Kari Lap Bizottság elnöke - akkor kezdtük a Műhelyt is -, egyetemi tanács tag és elnök mindenféle bizottságokban. Ez tetszett is, szerettem is, utána nevelőtanároskodtam egy évig, és még lakhattam a Vásárhelyi Pál Kollégiumban. Aztán a nevelőtanári poszt megszűnt nálunk, úgyhogy akkor

elszakadt a köldökzsinór. Már az egyetemmel párhuzamosan elkezdtem dolgozni a szakmában egy szakértő cégnél. Azt körülbelül két és fél évig csináltam, de különféle okok miatt abbahagytam. Gondolkoztam, hogy váltok, és akkor kaptam ezt a lehetőséget, amibe végül is belevágtam.

- Pontosabban mit takar a Kollégiumok Osztály és mi az ön feladatköre?

- Ez nem olyan egyszerű. Most változott meg a rendszer, eddig a kollégiumoknak saját „gazdájuk” volt, élükön igazgatóval. Most már a kollégiumok egy osztály alá tartoznak, ennek a neve Kollégiumok Osztály, ami a Gazdasági és Műszaki Főigazgatóság egyik osztálya, saját igazgatóval és két igazgatóhelyettesel. Előbbi Szabó Gábor, utóbbiak pedig Dr. Slezsák István és én. A posztom pontosan üzemeltetési kollégiumi igazgatóhelyettes, ezt január 1-jétől látom el, akkortól szól a kinevezésem. Az osztály valósítja meg mindazokat az alapfeladatokat, amelyek a hallgatók kollégiumi elhelyezéséhez szükségesek, tehát a fenntartás, a helyek biztosítása,

és üzemeltetés. Bármilyen, a kollégiumot érintő ügyben szeretnék valamit a hallgatók, akkor az osztályhoz kell fordulni, tehát amit eddig az igazgató írt alá vagy ellenjegyzett, azt ezentúl mi fogjuk végezni. Mondjuk a kollégiumi díj kiírását, a teremigényléssel kapcsolatos dolgokat, a Kari Napok engedélyezését, stb. A kollégiumokban igazából csak egy operatív személyzet fog tartózkodni, akik a gondnokok alá lesznek beosztva és a napi gondokkal meg végrehajtással fognak foglalkozni.

- Miért pont a Műegyetem építőkara, és utána hogy következett az, hogy inkább az egyetem vezetésébe kóstolt bele?

- Nekem nem volt családi indíttatás az, hogy építőmérnök legyek, csak a gimnázium vége felé döntöttem el. Egyrészt az elhelyezkedési lehetőségek, másrészt az érdeklődési kör, ami vonzott. Úgy értem, mindig tetszettek a műszaki tudományok, természettudományok, úgyhogy ez olyan szakma volt, amiben el tudtam képzelni magamat. Az egyetem alatt nagyon megszerettem az egyetemi munkát, meg azt, hogy a hallgatói képviselőben

dolgozhattam, ezt szívesen folytattam volna, illetve folytatam most is. Ezen felbuzdulva jöttem kollégiumi igazgatóhelyettesnek. Az üzemeltetési igazgatóhelyetteség nem áll nagyon messze az építőmérnöki tudományoktól. Üzemeltetési feladatokat szoktak építőmérnökök végezni, persze azért vannak köztük gépészek és más szakmák képviselői is. Ez bizonyos értelemben határterület, úgyhogy remélem, az egyetemen tanultakat tudom itt hasznosítani. Nem vagyok biztos benne, hogy ezt akarom életem végéig csinálni, és nem is akarom megszakítani a kapcsolatot a mérnöki szakmával. Meglátjuk, hogyan lehet ezeket párosítani.

- Vannak esetleg hosszabb távú céljai?

- Nincsenek egyelőre világmegváltó terveim. Ezt a kinevezést három évre kaptam, szeretnék ebbe az üzemeltetési feladatkörbe belekóstolni és beletanulni, és esetleg ezt más területen is folytatni. Maga a feladat tetszik, és meglátjuk, mit hoz az élet.

- Ön átkerült az egyetemi vezetésbe a diákság oldaláról, ez milyen változásokat hozott a diákokkal való kapcsolatában?

- Részben azért, mert nem olyan régen végeztem az egyetemen, másrészt, mert a hallgatói képviseletet tagja voltam, remélem, hogy ez segít abban, hogy a hallgatókkal jó kapcsolatom legyen. Igyekeztem a legtöbb hallgatói képviseleten, ahol hívtak, bemutatkozni és tényleg napi kapcsolatot ápolni. Szerintem könnyebb elfogadtatnom a személyemet a hallgatók felé, mint az egyetem felé, gondolom koromból adódóan is. A karok felé még nem tudom, hogy mennyire tudom ápolni a kapcsolatot. Minden olyan kollégium, ami nem került PPP-s felújítás alá, annak az üzemeltetésével nekem kell foglalkoznom, ami nyolc kar hallgatóit jelent. Az Építőmérnöki Karon kívül azért lazább a kapcsolat a többi Kar felé. Ott a HÖK-ökkel az üzemeltetési problémákkal kapcsolatosan többet találkozunk, mint a karokkal. Igazából a kollégiumok már csak lazán kötődnek a karokhoz, részben azért, mert minden kollégiumban több kar állomásozik, részben pedig azért, mert a Kollégiumok Osztály osztályszerűen működik a karoktól elválasztva. Érdekes dolog, hogy szerintem kevés nem oktató

volt eddig kollégiumi vezető. Nem tudom, hogy ez jó vagy rossz, nálam feltétel volt, hogy főállásban vállaljam az igazgatóhelyetteséget. Egyelőre nem gondoltam rá, hogy a karon is dolgoznom kéne, mondjuk doktoranduszként vagy tanársegédként.

- Mennyire maradt meg a kapcsolata a diákélettel?

- Ez sose jelentett nekem gondot. Többek között úgy talált meg ez az álláslehetőség is, hogy itt voltunk a Vásárhelyi Kollégiumban egyik csütörtökön. Nekem elég szoros a kötődésem a Vásárhelyi Kollégiumhoz, meg részben a vegyészekhez is, sokat járunk ide bulizni. Folyamatosan visszajárunk találkozni, egyrészt, mert vannak még itt barátaink, bár lassan kikopnak, másrészt meg személyes kötöttségek miatt. Nekünk az teljesen természetes, hogy a Vásárhelyi Napok alatt itt vagyunk majdnem végig, vagy amíg tudunk. Úgyhogy igazából most a munkahelyemet alakítottam a hobbimhoz, és nem fordítva.

- Említette, hogy tagja volt a Kari Lap Bizottságnak. Ön szerint milyen a kari lapok megítélése, és mennyiben szolgálja a diákok javát információterjesztés vagy szórakoztatás terén, Ön mennyire veszi komolyan a kari lapokat?

- Nagyon érdekes, hogy több kollégiummal és több karral van kapcsolat, látom, hogy ez karonként nagyon különbözik. Szerintem a kari lapok jó fórumot jelentenek az információk és a kar számára is, de talán nem használjuk ki őket eléggé. Én örültem, hogy a Műhely megjelenése nem rontott a kari lapok saját életén, de azért lenne mit javítani. A kari lapokba lehetne egy kicsivel több életet vinni. Nem tudom, hogy a lapok vagy pedig a hallgatók sajátossága, hogy elég kis vékonykák mostanában. Ez egy nagyon szép hagyomány és nagy lehetőségek vannak benne, meglátjuk hogy merrefelé halad.

- Mennyire volt az utóbbi években változás ezen a téren? Nem tudom, mennyire olvassa most a kari lapokat.

- Amikor már nem voltam nevelőtanár, akkor nem igazán sikerült, de amióta január 1-től itt vagyok, azóta megint igyekszem, de hát én '98 óta ezeket azért olvasgatom, és nemcsak az építőkarit, hanem a többit is. Hullámozó a minőségük, gondolom, mint minden más,

ez is személyfüggő, tehát a főszerkesztőtől, meg az akkori csapattól függ. Szerintem nem mondhatjuk ilyen egyszerűen, hogy régen ezek sokkal jobban működtek, most meg rosszul működnek.

- Említette, hogy szereti a munkahelyét, ez természetes, hisz valamennyire a hobbija is ez az egész, mégis, ha marad szabadideje, mit csinál legszívesebben?

- A maradék szabadidőmben igyekszem minél jobban részt venni a kollégiumok életében. Megpróbálok továbbtanulni emellett, egyelőre nyelvet, de meglátom, hogy mit lehet még, amit esetleg a munkámban hasznosíthatok.

- Mit üzenne a diákoknak, milyen jó tanácsokkal látná el őket?

- Hát az egyetem elvégzésével kapcsolatban annyit tudok mondani, hogy érdemes minél hamarabb, minél jobban elvégezni. Bár vannak más irányok is, de azért az egyetemi tanulmányok nem teljesen feleslegesek. Én is láttam, hogy ha részei is, de jól használhatók. Nehéz kiválogatni, úgyhogy szerintem érdemes az egyetemet nem nagyon húzni, halasztani. Egy kicsit vakvágány, ha az ember nagyon sokáig itt marad. Mai napig vannak olyan barátaim, akik kilenced-évesek, és ha már egyszer az ember elkezd dolgozni, akkor nagyon nehéz újra visszazökkenni az iskolapadba. Az elhelyezkedéssel kapcsolatban pedig érdemes tisztában lenni az ember igényeivel. Akkor jó, ha tudja az ember, mit akar, és ha van ideje és türelme, lehet olyan munkaadót keresni, aki azt adja, amit az ember szeretne. Szerintem a munkaerőpiac fel tudja venni a mérnököket, van hely nekik, de keresni kell. Nem szabad megelégedni olyan ajánlattal, ami nem megfelelő. Egy munkahelyen nagyon sok szempont van, és a fizetés - főleg az elején - nem a legfontosabb szerintem. Nagyon fontos, hogy mennyire tudja továbbképezni magát, tehát a saját irányvonalába mennyire tud beletanulni. Fontos, hogy kikkel dolgozik, és milyen munkákban tud részt venni. Mindezen szempontok alapján kell mérlegelni, és ha nem felel meg, akkor inkább keresni és váltani kell. Mobilnak kell lenni és igényesnek, és nem szabad csak egy szempont miatt feladni magunkat.

Sehi&Vera&balasnyikov

Kari Napok 2007

Semmi sem tart örökké, így a XXVI. Kari Napoknak is vége lett, de kezdjük az elejétől. Idén a pénteki nap hivatalosan is bekerült a programtervbe, a BográcsKör által rendezett grillpartyval vette kezdetét az egyhetes vidám vetélkedés, mindenki hangolt a másnapi túrára, de már reggel látszott, hogy sokaknak ebből csak a másnap sikerült, a túra már kimaradt.

Hat csapat indult, voltak hawaii Szerelők-Szeszelők-Szexelők, örült tudóssal és szexi nővérkével rendelkező Vöröske-resztesek, lövöldöző mexikói Amigók, fekete bennszülöttek, akik mindig színt vittek a feladatokba vagy a bulikba, hunfoglaló Kumiszok egy tüzes menyecskével és Gabroszék sem tagadták meg magukat és megmutatták egy Bebaszosz mennyit ér.

A túráról estig mindenki megjött és kezdődött a Szerenád, majd a várva várt első sörváltó és a sportok. Vasárnap a hajtányoké volt a főszerep, előbb a Gellért-teri bemutatón, majd az est fénypontjaként a Hajtányversenyen a Szabadság hídon. A hat csapat mellett ismét indult a tavalyról jól ismert másodéves alakulat Katóka elnevezésű járgánya. A versenyt Bóék nyerték a lelkes elsős forma1esek előtt, akik már itt villogtatták oroszlánkörmeiket. (és nem utoljára a KN alatt)

Hétfőn vetélkedtünk egy nagyot, megnézhattuk a jobbnál jobb hasonmásokat és rekedtre karaokiztuk magunkat, amit Gomes zenefolyama követett hajnalig.

Kedden végigportyáztuk az egyetemmet és áltudományoskodtunk oktatóink közreműködésével. Este filmszemle várta az érdeklődőket, egyik film jobb volt, mint a másik, és nehéz volt választani köztük, csak egy-egy pont döntött az első és második és 3-4-5. helyek elosztásakor. Este Imóék szórakoztattak minket hajnalig, majd várt mindenkit a HaBár.

Ráhangolásként a napra meglátogattuk a Közgázt, ahol rövid, de annál emlékezetesebb perceket töltöttünk el, visszafelé még vonatoztunk egyet a Gellért Szálló előtt. Délután következett a KebelBarát próba, amely után nem mindenki ölelte volna keblére Mikit a próbázók közül, akik nem látták azoknak pár kulcsszó: kefir, kiwi szörp, vodka, kifli, menthos, fullmoon, sör, futás, ugrókötelezés. Azért este már mindenki nevetve gondolt vissza a kerti élményekre. Este a Belső és Külső Aranykeréken vetélkedtek tovább a csapatok.

A belsőt nagy fölényrel a Jägercsók, a külsőt Hunikumék nyerték meg. Nem mehetünk el szó nélkül az elsősök teljesítménye mellett, akik a kerék nélküli pontozás alapján az első helyen végeztek, le a kalappal előttük. A retro buli hatalmas siker volt, szétáncoltuk még a köveket is és hajnali 5-ig nyitva volt a Díszterem. Csütörtökön kis természetjárással kezdtük a napot, az egyetemi tájékoztatósi futás mintájára, volt rajt és cél illetve támpontok, de ezt fűszereztük egy kis itallal és a Gellért-hegy lejtőjével. Visszafelé még egy kis csúszdázás is belefért a programba. Elkészülték a fellegvárak a kollégium különböző pontjain, majd következett a 6. sörváltó. Gabróék gyakorlatilag rajt-cél győzelmet arattak sörívás terén és a best of 10-es váltó felét is ők adták. Ének- és táncpróba után következtek a kortesbeszéd- és a "bosszú" a Gellért-hegyi mókáért. Gabró 3 felesét kerekítették 6-ra a jelöltek kedvéért, majd egy mérés nem mérés elven, mérjük újra a rendszer terhelését, jött az újabb 6 pohárka. Majd Imi kapta a megtisztelő 13. koccintást és mikor akasztják a hóhért, Áki is kapott egy koccintási lehetőséget. Aztán lement a népszavazás, ezután már csak mások elbeszéléseiről tudok írni, mert valahol sliderként csúszkáltam a térben és időben. Elvileg volt 10-es, első tíz

a második tíz ellen, feles-sör és még jó pár sörváltó. Utána következett az eredményhirdetés, ami után a Jägercsók örülhettek és Bó készülhetett a beavatásra. A beavatás jól sikerült, Bó kiállta a próbát, neki is kiesett pár dolog a következő órákból, de erre vannak a barátok képei, videói és elbeszélései.

Hajnali 3-kor ébredtem és tapasztaltam, hogy még hatalmas tombolás van a folyósokon és a HaBárban, ami reggel 7-ig tartott. Utána fáradtan ültünk négyen-öten a lépcsőn és majszoltuk a szendvicseket és nem hittük el, hogy vége van a 2007-es Kari Napoknak.

Estig folyt a rendrakás, és meglepetésemre a pontozólapok, csapatpótlók, zászlók, feladatkéllékek, plakátok, kifújtoroltók, elhagyott kabátok és lomok alatt megtaláltam a Hallgatói Irodát J.

Délután és hétfőn mindenki azt kérdezte, hogy „Te élsz??”, itt is válaszolnék mindenkinek, hogy igen és már várom a XXVII. Kari Napokat!

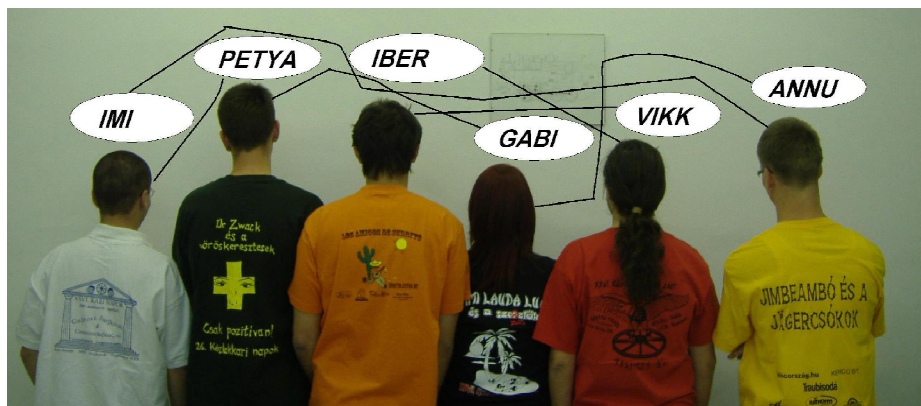
Mérleget vonva az egy hétről, köszönöm a Csapatoknak a korrek és lelkes versenyzést, a Jägercsókoknak gratulálok a győzelemhez, és ne búsuljanak a többiek sem, szerintem mindenki nyert, aki jól érezte magát és szívesen gondolt vissza erre a hétre.

Szeretném megköszönni a segítséget Mindenkinek, aki hozzájárult a Kari Napokhoz! Kiemelném a PSZB tagjait (Annu, Imi, Viktor, Gabi), köszönt Nekik az egész heti - és azt megelőző - munkáért!! Megszerveztük, nem kicsit, NAGYON! Köszönet Hegedüs Petyának a sportokért, Tar Petyának és Ákosnak a HaBárért, Gejzának a plakátokért, Szendiéknek a technikákért, az EHK-nak a Külső Aranykerékért, Ilonka néniéknek az emberfeletti takarításért!! Külön köszönet Séfnek a tanácsokért, honlapért és minden segítségért!

A tavalyi Csak az alkohol és a Siólé után idén is Balcó mondta meg a frankót: Addig örülünk, amíg itt lehetünk ezen a karon, ebben a kollégiumban és vagyunk egymásnak: csapatok, látogatók és szervezők.

Legyen ez a mottó, és jövőre találkozunk mindannyian újra ugyanitt, ugyanígy, még ennél is nagyobb fesztivált csinálva, tisztelve, segítve és szeretve egymást.

Iber

Hawaiiak a Kari Napokon

Egy kicsit már idegesített, hogy miért vannak annyira oda a felsőbbévesek ezért a Kari Napokért. Oké, buli egy héttig, az egy dolog, de hogy a gólyabálunkon, ami novemberben volt, már ott ezt hirdessék? Aztán pár héttel KN előtt összefutottam Sudryval egy buliban, és amikor feljött ez témaként, csak ennyit mondott: „Tody, felejtsd el a fesztiválokat. Hegyalja, EFOTT, Sziget? Ezek semmik ahhoz képest, ami egy héten keresztül Rád vár. El se tudod még képzelni, hogy mennyi alkoholt fogsz meginni, mekkora bulik lesznek!”

Mottó: A tudás olyan, mint a körömlakk, az alkohol lemossa!

Valamikor március legelején talán, egy felsősök által szervezett Kari Napos ízelítőn találkoztam először a feelinggel. Akkor megmutatták nekünk a tavalyi filmeket, valamint tartottak egypáran élménybeszámolót is. Sajátos nyelven beszéltek, én legalábbis nem sokat értettem belőle, talán csak azok érthették, akik ott voltak már egy-két Kari Napokon.

Aztán később, a legelső csapatmegbeszélésünkön, annak rendje és módja szerint megválasztottuk a Főkormányos-jelöltünket és Oldalbordáját, a Kontaktot, valamint a legtöbb feladatra a felelőst. Kitaláltuk az imidzset is, a jamaikai bobcsapat mintájára mi lettünk az első hawaiiak, akik indulni akarnak a Forma 1-ben. Csapatunk az Imi Lauda Lua és a Szeszelők nevet kapta. Ezt sok megbeszélés követte, minden témában, viták, tervek, ötletek, szépen lassan pedig alakult a mi kis csapatunk. Mentoréktől talán a legtöbbet elhangzott jótanács az volt, hogy ne páran oldjunk meg mindent, próbáljunk minél nagyobb csapatot összehozni. Ez szerintem egész jól sikerült, mert kb. hatvanan voltunk, amiből talán 20 ember volt az, aki a „keménymagot” alkotta.

Persze emellett dolgozott az iskola nevű húsdaráló, két hét alatt több zh-t írtunk, mint a Duna túlsópartján egy félév alatt, de emellett izgatottan készültünk. Forgatásra jártunk, zászlóterveket rajzoltunk, hajtányt hegesztettünk, indulót írtunk, mindenki a maga feladatát végezte, egész jól. Olyannyira, hogy amikor más csapatból kérdezték, hogy állunk, és elmondtuk, azt mondták: ejha, ezek az elsősök nem semmik! Lehet csak poénból mondták, fene se tudja, de több helyről hallottam, hogy akár még esélyesek is lehetünk.

Március 31. szombat, Nyugati pályaudvar. Különböző rikító színekbe öltözött, józan és nem józan fiatalok keresik a Kismarosra menő vonatot. Mikor megtalálják, már látják, hogy ez bizony kicsi. Tehát erre inni kell! Végül nagy nehezen mindannyian felférünk, elindulunk, utazunk, megérkezünk. A kisvonatra várni kell, főként, hogy ott már végképp nem fér fel a nép, két fordulóban visz minket Szokolyára. Ott aztán közös fotó a csapattal, Julcsi nénivel és kutyájával, sörrrel és minden mással. Létszámenőzést követően indul a menet, már ekkor elhagyunk pár kiesőt, sebját, majd hazaérnek valahogy, persze a túra legelső, gyorsléptű távja a bizstróig tartott. Sörváltó, sör, váltó, bespájzolás a hosszú útra (5 km...), majd irány be az erdőbe!

Azokat az embereket fogom most kiábrándítani, akik azt hitték, hogy ebből az írásból ki fog derülni, mi is történt innentől a verőcei állomásig, sajnálom, elszakadt a film, valahol a patak és a vasúti töltés környékén... **J** Szóval vissza Pestre, este szerenád, másnap pihi, majd éjjeltől az V. Hajtányverseny!! Ugyebár ez a Kari Napok technikai próbája, de nem emiatt szeretjük. Több ezer ember a lezárt Szabadság-hídon, repesztő hajtányok, és hatalmas utcabál-hangulat! Sajnos csak másodikok lettünk Sanyi Luával, az első hawaii F1-autóval, de csak pár másodperccel maradtunk le JimbeamBóék járgányától. Ezt fergeteges HaBár-party követte, leginkább az asztalon táncolás, a hideg sör és a füledt meleg jellemezhetné (nem mintha a többit nem). **J**

Másnap déltől négyórás vetélkedő, hülyébbnél hülyébb feladatok megoldása (kedvencem az volt, hogy kérjünk hatósági engedélyt arra, hogy Hajtányverseny ideje alatt a híd fölött Gyermekvasút repülhessen át – ezen sírva röhögtem), majd sörváltó, este buli. Kedden este volt a másik nagy megmérettetés, a Baross Filmszemle, amire nem kimondva, de nyerni mentünk. Sajnos ez itt se sikerült, legfőképpen a tapasztalatlanságunk miatt, merthogy nem volt tanár a filmünkben (ha lett volna, meg is nyerjük a Filmszemlét...). Ezt koncert, majd buli követte, és máris felkelt a Nap, következett a napi feladat, mikoris a szeretett Közgázra mentünk át, és az aulában Közlekkereket formálva ittunk meg egy-egy alkoholmentes sört. A tervben még repülőzés és vonatkozás is szerepelt, ezt a szekuritíman erőteljes fellépése miatt a Fővám téren valósítottuk meg.

Szerdára egyébként már teljes harmóniába kerültünk a májunkkal,

az alkohollal és a pizzás csigával, a másnaposság már nem játszott, és ami a legjobb volt: délben legálisan ihattunk! A KebeBarát-próbán sajna leszerepeltünk, de ez megint csak annak tudható be, hogy nincs tapasztalatunk a dologhoz. A kubu azért durva volt, na! Erre a napra maradt az Aranykerék is, a belsőn főként az Oldalborda-próba, és a liter pálinka egyszerre való elfogyasztása volt emlékezetes, míg a külsőn a „2,9,11, citrom”, és ehhez hasonló mottók, amikből értelmes helyszíneket kellett kitalálnunk. Normafára még elsőként értünk, de onnantól kezdve volt lemaradásunk, ennek ellenére itt másodikként végeztünk. A szerda esti buli főként azért lett jó, mert egyrészt a retro party nagyon jól sikerült, másrészt ez volt az utolsó előtti buli, tehát

mindenki ott volt, aki számított.

A csütörtöki napi feladat a Gellért-váltó volt, alkohollal átítatva, Iber hatalmas ötlete volt, szerencsére este, beiktatás előtt ezért bőven meglakolt. Na igen, a beiktatás, az se volt semmi, a tömeg” hány-ni-fogsz” –ot skandált, Bó pedig kitartóan itta a TGV-t, a fél liter bort, a deci Jägert és barátait. Ja igen, a versenyt végül a negyedévesek csapata, a JimBeamBó és a Jägercsókok nyerték meg, gratu.

A csütörtöki buli péntek reggelig tartott, a versenyben mi ugyan az ötödikek lettünk, de elnyertük a szimpatikus csapat jelzőt, valamint egy nagyon jó társaságga kovácsolódtunk össze.

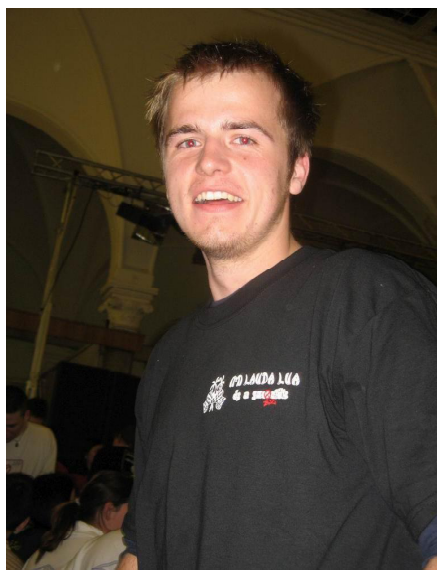
Az a józan részegség, amit péntek délből, hazafelé a vonaton éreztem, a Kari

Napok utóhatása volt. Megértettem. Mert ez az egész csak részben szól a végtelen piálásról (na jó azért jó nagy részben **J**). Mert egy csapat van, Karinapok, és ez tényleg így van (tapasztalatból hallottam), nem akarok nagy szavakkal dobálózni, de ez hatalmas érzés, főként elsőként, mert mindenki minket segített, nekünk szurkolt, még ha néha bénáztunk is, de azért szerintem kihoztuk magunkból a legtöbbet.

Örülök, hogy nem hagytam ki, és Te, aki ezt olvasod, és nem voltál ott, szerintem jövőre gyere el, mert ez nagyon nagy buli! Fesztiválok? Pff... **J**

Tody Szeszelő

Imi Lauda Lua és a Szeszelők

Már a Gólyatáborban nagyon megemlegették a felsőbbévesek a „rég, szép, becses” Kari Napokat. Mondták, hogy ezek az egyetemista éveik legszebb hetei. Sok a buli, mindenki lazább, többet járnak társaságokba, szórakozni. Így már nyáron megnőtt az érdeklődésünk a rendezvény iránt.

Hosszú, fáradalmas, zh-s, vizsgás, műábra házis hónapok után végre újra hírt hallottunk róla. Nekünk, *elsősöknek*, saját csapatot kellett szerveznünk. Már az első gyűléseken hallhattuk hangját azoknak, akik mindvégig vezető-szervező feladatokat láttak el a különböző felkészülések, próbák alatt.

Elkészítettük a zászlót, filmet, aranykerek, hajtányt, indulót, szoknyákat, Fellegvárat (szexi *Hawaii-s* csajokkal), propagandát **J**...És elkezdődött.

Kis Grillparty, HaBár buláj... Megittam életem legjobb sörváltóját. 4-5 szekundum körül volt az első, de ezt akkor még nem jegyezték fel a krónikák **L**

Jött a másnap (ami sokszor eljött a napok alatt)! Mentünk túrázni. Kellemes kis tavaszi séta volt egy szép vidéken. Jó volt: vittünk mindenféle földi-jót a táskáinkban. 5 km-t tettünk meg. Nem nagy teljesítmény, de ez éppen elég volt. Este szerenád, buli, néhány óra alvás, póker meg ilyen aranyos kis lazulós dolgok. A hajtányversenyen nagy sikerünk volt: „Hú, de kotort a gép!”

Ahogy teltek a napok, egyre büszkébb lettem arra, hogy ilyen helyre járhatok, ahol nem becsülik le, nem nézik le a kezdőket. Sokan jöttek oda hozzám, hogy bármiben, bármilyen versenyszámban, ha tudnak, segítenek. Sok sikeres fellépésünk után üvöltöttek, hogy „*ELSŐSÖK! SZESZELŐK! SZIMPATIKUS CSAPAT!*”.

Volt még sok érdekes, a keménységünket tesztelő versenyszám. KebeBarát próba, Belső és Külső Aranykerék, 4órás vetélkedő. Izgalmas, eseménydús programok voltak. Jó volt, mert jó sok csapattársam jött el minden egyes alkalomra. Minden versenyszámban

képviseltük magunkat. Jó évfolyam vagyunk. Ezt sokan mondták, nem csapattagok is.

Eleinte nem fogtam fel, de a közlekes hét végére már értettem azt a sokszor ismételt mondatot, hogy „csak egy csapat van: a Közlekkar”. És így volt a jó. Pl.: az utolsó nap a színpadon a XXVI. KARI NAPOK része lenni. **J**

A dicsőséget soha nem akartam én egyedül learatni. Ez nálunk 100% csapatmunka volt. Rengetegen dolgoztak, rengeteg feladaton. A filmtől a plakátozásig. A sok pólórendelő ember közül szinte mindenki csinált – lehet, hogy kicsinek tűnő fontosat a csapat számára. Így volt jó. Nekem így tetszett, ahogy volt.

Itt, eme újság hasábjain szeretnék köszönetet mondani kontaktom Vigh Gabi, és oldalborda Kalas Anikó mellett az összes velünk bulizó, dolgozó, szórakozó embernek, és mindenkinek, akik, ha jó szóval is, de támogattak!

Én nagyon jól éreztem magam. Használtnék nagyobb beleélést sugalló jelzőket, de talán nem férnének meg eme újság hasábjain. A lényeg, hogy Vivát Közlekkar, már most várom a következő év Kari Napjait!!

Minden szépet!

Imi Lauda Lua

Dr Zwack és a Vöröskeresztesek

Vége... Van, aki észre se vette, hogy elkezdődött, de már vége. Azoknak, akiknek kimaradt volna valami, összefoglalnám, mi történt a nevezetes Kari héten. A forgatag igazán nem a Kari héten kezdett el gomolyogni, hanem már hetekkel előtte érezhető volt, hogy itt valami lesz. Tesztnéger a tanulóban,

mexikóiak és ősmagyarok az egyetemkertben, kamerás emberek mindenhol, zászlótervek, órai vázlat helyett pólóterv a füzetben, stb. Aztán beköszöntött, és kezdetét vette a 26. Kari Napok. Nem írok le minden programot részletesen, mert azt úgyis megtaláljátok a honlapon, és az ftp-n a képek magukért fognak beszélni, ha végre valaki feltölt valamit. Egy-két olyan dolgot szeretnék megosztani veletek, amit más nem vett észre. Például, senki nem fogja tudni értékelni a fellegvárunknál a műtőasztalt, mert csak egy sima asztal volt, de aki bevitte oda, az igenis úgy érzi, hogy igen, ő csinált valamit (próbáljátok meg egy nagy asztalt bevinni a második emeleti zuhoba, és rájöttök miért..., persze ez csak egy apróság a sok közül). És, hogy a pontozókat ez nem hatja meg, az is

triviális. Gondolom, ezt sokan átérzik, hogy mennyit szenvedtek vele, és mégse ismerték el. Itt szeretném megköszönni mindenkinek, akik részt vettek, és elismerni azt, amit tettek, ha nem is nyertetek, ha nem szólt senki egy jó szót se arra, amit csináltatok (legyen az bármilyen apróság is). Akkor most egybe mindenért kösz, és tiszteletem, elismerésem, és minden, amit csak lehet. Remélem, hogy jövőre is legalább ilyen jó buli lesz. És persze egy csapat van..., tudjátok.

Ui.:(köszönet a Word-nek és mindenkinek, aki javította az irományom).

Jövőre ugyanitt.

DrZwack

Los Amigos de Sudryto

Buenos diaz amigo!! Mikor azt ordibáltuk, hogy: „Apa kezdődik” soha nem gondoltam volna, hogy vége is lesz. Tartalmas volt, az biztos: ivás, höbörgés, ivás, hányás, höbörgés, ivás, még több ivás, és ez csak egy nap volt. Csaltam, mert nem hánytam csak a CsöcsHaver (KebelBarát) próbán... -Köszí Miki, finom volt **J**- meg utána. Na, de akkor kezdjük az elején: soha nem ittam még ennyit, mint most(különösen szerdán), bár vannak

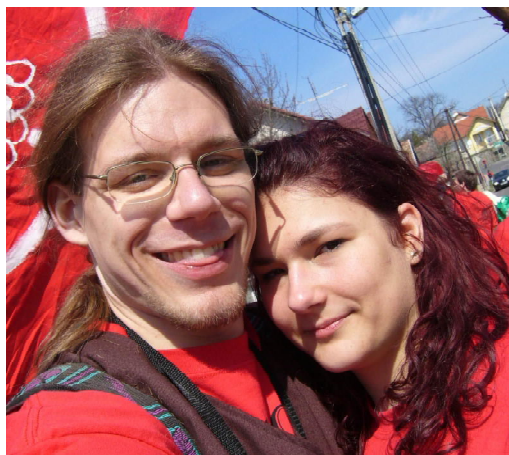
tapasztalataim az alkohollal kapcsolatban. Minden a túrán kezdődött: mikor a metróból kifelé el akarták kérni a jegyünket, akkor elövéttük a pisztolyainkat, és mindenki visszahökölt. Már ekkor tudtam, hogy rengetegen vagyunk, és nem fogunk felférni a vonatra, de valahogy sikerült, a többi már történelem... A hajtányunk teljesen igazodott a mexikói feelinghez, nem volt rajta semmi sallang, mert a menekültek leloptak róla mindent. Jól is működött, csak valahogy a láncsal nincs szerencsénk. Mindenesetre köszí srácok, hogy pár nap alatt sikerült megépíteni. Hétfőn nem igazán voltam képben, mert előző este majdnem elütött egy hajtány, de a négyórásra csak oda értem. Szép volt jó volt, de nem sok mindenre emlékszem. Ja és „Hétfőn jó höbörögni”. Kedden, a portyán nem tudtunk volna magasabb Lego várat építeni, csak ha fentről lógtuk le az embereket. A logikai játékok meg bekapathatj*k!!!! Köszönöm szépen Komócsin tanár úrnak a felejthetetlen előadást, és a megállapítást, miszerint a tudás olyan, mint a körömlakk: alkohollal lemosható. A filmünk nagyon ütött, csak Pély Barna szavaival élve: „Nem jött át”. Na mindegy jövőre belerakjuk Csányi fenekét, és akkor

a zsűri elájul. A szerdai napról nem szeretnék sokat írni, elég legyen annyi, hogy mátol, ha Kövi pálinkát akar inni, akkor a vendégem (KOMOLYAN), ja és szeretem a kiwi szörpöt. Csütörtökön nem akartam napi feladatra menni, mert addigra már nagyon elfáradtam, de meg kellett inni a pálinkákat, amin felbuzdulva nem kicsit rúgtunk be a Landlerban. Ennek az lett az eredménye, hogy nem tudtunk érdemi fellegvárat és táncpróbát bemutatni. Ennek a napnak a többi részéről meg már vannak videók, meg rengeteg fénykép, szóval ide már nem írok semmit, már csak azért is, mert az első sörváltó után nem sokra emlékszem. Szóval: Köszönöm a harmadéveseknek, meg mindenki másnak, aki hozzánk csatlakozott, hogy látott bennem fantáziát, és én lehettem a jelölt. Továbbá köszönöm a HaBárnak a rengeteg innivalóért, és köszönöm a programszervezőknek az egy hetes mókáért. Gratulálok a negyedévesek csapatának, hogy kitartóan végigcsinálták, és megérdemelten nyertek. VIVÁT KARINAPOK, VIVÁT KÖZLEKKAR!!!! (Mikinek: Vivát Közgáz **J**)

El Sudryto

Hunicum és a Kumiszok

Sziasztok!

Így az irományom elején szeretnék gratulálni Jimbeambónak és a Jägercsókoknak! Elismerés és tisztelet... Egyszerűen megérdemlik. Így kell hanglejtősen és kellően örülten főkörmányost csinálni.

Az elismerést igazából minden csapat megérdemli, mert amióta van szerencsém részt venni ebben a rettenetes buli-dömpingben (röviden hívjuk csak KARI NAPOK-nak), még soha nem volt ilyen szoros a pontállítás. Ennyi pontot első csapat mostanában nem gyűjtött, mint az Imi Lauda Lua és a Szeszelők. Nem tudom mi a „titkuk”, de nagyon jók voltak.

A koncert testvéreink, a Dr. Zwack és a Vöröskeresztesek is odatették magukat rendesen. Általuk végre megtudhattuk, hogy milyen körülmények vezettek az Unicum megszületéséhez.

Csapatot ritkán látni olyan keményen sört pusztítani, mint a Gabrosz Farbatosz et Capatosz Bebaszoz. Remélem, hogy fogunk még párat közösen sörváltani.

A külön köszönet Los Amigos de Sudryto-ékat illeti. Nem tudom elégszer megköszönni a közös jelenetet a filmben. Nélkülük nem is tudom, hol telepedtünk volna le. Ja, és Sudrynak jövök még pálesszel (vagy Tequilával), mert hamar eltűnt csütörtökön **J**

A rendező kollegák is kitétek magukért. Köszönöm a hibbant feladatokat. Én mindegyiket nagyon élvezetem, kivéve talán a csütörtöki Napi feladatot és a száraz kiflit a KebeBarát Próbán (szerintem ezzel nem vagyok egyedül), de azt meg Iberrel sikeresen lerendeztük a színpadon.

Végül, de nem utolsó sorban szeretném megköszönni még egyszer a Kumiszoknak a bizalmat. Próbáltam nem visszaélni vele (remélem, hogy sikerült). Örök hálám mindenkinek!

Hunicum

Gabrosz Farbatosz et Capatosz Bebaszoz

Jaszasz! Azt mondják, hogy idén is volt Kari Napok, hát valami rémlík, de nagyon homályosan!

Mint minden évben, most is azzal telt a Kari Napokat követő hét, hogy a barátokkal összeülve megpróbáltuk

összeszedni az elmúlt hét eseményeit. Bevallom, vannak esték, amik nehezen állnak össze, de ez már a korral jár **J**.

Úgy érzem a csapat mindent megtett, hogy jókat bulizzunk és a szervezők által „kigondolt” vetélkedőkön se valljunk szégyent. (A KebeBarát-próba más tézta, az valóban próbára tett, lehet hogy nem kellett volna előtte sörváltózni, de így jobban esett a hányás.)

Ha már itt tartok, ezúton szeretném megköszönni a csapatnak, hogy minden feladatra az adott időben meg tudtak jelenni és teljesíteni azt, emellett minden segítségért hálás vagyok. Személy szerint senkit sem emelek ki, mert aki segített, az szívből tette és ez a legfontosabb.

Gratulálok a többi csapatnak, hogy ilyen jól helyt álltak és partnerek voltak minden hülyéskedésben és ne szomor-

kodjatok, lesz még alkalom nyerni és különben is q***va jó buli volt..

Külön dicséretet érdemel a Jim-BeamBó és a Jägercsókok, hiszen nyerni tudtak ilyen szoros mezőnyben. Bónak sok négercsókot és melltartót kívánok.

Az elsősök produkciója szintén nagyon tetszett, különös tekintettel a filmükre, de gondolom ezzel más is így van.

Köszönet a szervezőknek, színvonalas Kari Napokat tudhatunk magunk mögött. Utolsó nap sikerült megszívniuk a társaságot, de azt is megmutatták, hogy inni is tudnak (Iber nem, de az mindegy „OK”).

Bazi nagy efhariszto a HABÁR-nak, megint sikerült rendesen berúgnom és még pár ezer sorstársamnak. A továbbiakban mindenkinek sikeres félét és arconpörgős bulikat kívánok !!!

Gabrosz

JimBeamBó és a Jägercsókok “Born in Africa”

Csali Mindenkinék! (csáo+hal)

Két szóval jellemezve a 2007-es Közlekkari Napokat: KORREKT VERSENYSZELLEM! Ez irányította az idej eseménysorozatát, ami köszönhető a csapatoknak és a hihetetlen jófej fő-kormányos-jelölteknek. Ilyenre eddigi emlékeimben még nem volt példa! Valószínű ezt azért éltem meg így, mert én is közöttük/közöttetek lehettem. Köszönöm!

Nagyon nagy ungasz a csapatunknak – JimBeamBó és a Jäger-

csókoknak – Habár igaz, csak egy csapat van, Kari Napok! Ezt tavaly már megtanultuk Balcótól.

Arról, hogy megnyertük - mindannyian - csak annyit, hogy megúsztunk a szélső pályán!

Részt véve már jónéhány Kari Napokon egyetemszerte, bizton állítom, hogy a legnívósabbak lettünk, köszönjük Szorgoshangyaszervezők! Nagyon gondoltok és megcsináltuk. De félretekve a sok értelmes mondatot, néhány szó enumeráció gyanánt, amit mindenki átélhetett...

...kakaóillat, rohangálás, sült kolbász, hamis férfihangok, gyönyörű nők mindehhez mosolyogva, sötét, sörszag, rendetlenség a szobákban, talált beazonosíthatatlan tárgyak és személyek, néhány mexikói afrikait támogatva, két csipet lauda egy gabroszra, egy kis zwack a hunikumra. Hozzávalók még, néhány kialvatlan kékpólós, egy jó nagy „Habár ha jobban meggondolom...”, néhány kilométer hegesztési varrat, 2-3 izmos ember, 5-6 ügyes sörcsapkarhúzókéz, egy deci víz plusz két deci kiwi szörp (azért hogy a természetvédőkkel is egyet-értsünk), egy jó magas OSB lap néhány forgó fogással, gyors és okos autók, jó magas duplo játszószőnyeggel, néhány

ízirájder. Fűszer gyanánt adjunk hozzá „csak siólet”, egy kubut (kösz Gondi, az ízlett a legjobban), egy erdei kisvasutat, 8 szem mentos cukorkát, jónéhány mélytorkú 10 körméről lekapott lánykát, afrikai tam-tamot, filmszalagok kilométereit, néhány „mi volt tegnap?”-ot, sok iszap-szemű rája ex-főkormányost, eufóriát! Máris kész egy „Karinapok é-á-óóó”!

Igazán csak benyomások maradtak mindenkinben, és ezek outputja még néhány héttel később is érezhető az embereken: lásd nem tudsz másról beszélgetni a barátaiddal, nem azért mert..., hanem egyszerűen másról nem is akarsz. Ez mindenkinben, aki itt volt és részt vett, így zajlik le – remélem!

Köszönöm a Kupát! A nyakláncon a mekisek másnap kicsit elcsodálkoztak. Remélem azt is, hogy péntek reggel mindenkit sikerült jókedvűen ébresztenünk.

Utóreggélként tartottuk egy after-party-t az AP-ban jó sok csapattag részvételével. Voltunk mindenhol, volt ott nagy eszem-izsom, dínom-dánom. És lesz is még!

Ezt a Kari Napokat mindenki szívből ünnepelheti teljes mellszélességgel büszkeséggel egy éven át, amíg nem csinálunk egy mégjobbat! Egyszer volt, hol nem volt KN 2007, sokáig élünk, míg meg nem mihálylunk!!! (JBB-próba: Vivát paradicsomlé...!;-)

JimBeamBó

Dönts!

Pécsett 2007. március 4-én tartottak népszavazást a mára már hírhedt NATO lokátor ügyében. Hazamentem, szavaztam, visszavonatoztam Budapestre, majd este utánanéztem mi is lett az eredmény. Nos, ekkor belepottyant az a bizonyos utolsó csepp a pohárba, s elgondolkodtam néhány apróságon választásokkal, döntéssel, demokráciával kapcsolatban.

Így születtek az alábbi - hangsúlyozottan szubjektív - sorok.

Nem, nem azért „szorult ökölbe az agyam”, mert most épp szülővárosomban ilyen vagy olyan döntés született és ez nekem nem tetszik, ez egy választásnál mindig benne van. Ami igazán zavart, hogy hivatalosan eredménytelennek minősült az egész procedura, ugyanis a jogosultak mindössze 32,5%-a járult az urnához, a minimális 50% helyett.

Nos, akkor itt álljunk is meg egy percre! Elég divatos manapság a demokráciára hivatkozni, de vajon tudjuk valójában mit is jelet ez? Maga a szó görög eredetű, a démosz (nép), krátein (uralkodni) valamint egy ia képzőből tevődik össze, jelentése: az emberek uralma. Tehát bátran uralkodhatunk, mi több tisztelettel buzdítanék mindenkit, hogy uralkodjunk is! Azt gondolom, hogy ez nem csak lehetőség, hanem egyfajta kötelesség is, hiszen így működhet a demokrácia intézménye. Ha már jogot kapunk arra, hogy döntsünk bizonyos kérdésekben, helyi, országos, rövid vagy hosszabb távú dolgokban, akkor úgy hiszem, mindenki be tudja szorítani zsúfolt napirendjébe azt a 15-20 percet, amit egy-egy referendum igényel. Liberálisabb gondolkodásúak talán jogosan mondhatják, hogy az is egyfajta véleménynyilvánítás, ha valaki otthon marad. Lehet, ezt mindenki döntse el maga, nálam az ilyen hozzáállás a „langyos víz” kategóriájába tartozik, egyetlen bíró sem állhat fel székéből, amíg pro vagy kontra nem hozott ítéletet. De nézzük máshonnan! Az élet mindenképpen megy tovább, valaki kormányon lesz a választható palettáról, valamilyen döntés születik. Nem hiszem, hogy mindegy lenne. Ezek a kérdések mindannyiunk hétköznapijaira, jövőjére, környezetére kihatnak. Emellett pedig egy ellenvéleménnyel sokkal többet lehet kezdeni, mint egy bizonytalan, megfoghatatlan valamivel. Összeesküvés elmélet gyártást mellőzve érdemes még eljárászi azzal a

gondolattal, hogy ha mi nem használjuk ki a döntés lehetőségét, akkor azt például az aktuális kormány szíves-örömet megteszi helyettünk, s ezzel tulajdonképpen egy könnyen irányítható, lebutított tömeggé minősülünk vissza. Csak ebben az esetben én sajnos nem értem, miért is folyt annyi vér a történelem során kvázi feleslegesen, mire kiharcoltuk a demokratikus köztársaság államformáját az aktuális elnyomással, uralkodóval szemben...

De ez már messzebbre vezet, hadd térjek vissza még egy kicsit a pécsi aktualitásba, ha már említettem a lebutított kifejezést. Ugyanis kicsit tovább bön-gésztem az eredményeket közlő táblázatot, és érdekes számokra bukkantam. Például rögtön itt egy különbség, 28 szavazólapal kevesebb került az urnákba, mint amennyit kiadtak. Mivel a tudomány jelenlegi állása szerint ezek csak úgy spontán nem tűnnek el, tisztelettel megkérdezném, mit csinált ez a 28 ember? Hazavitte? Megette? Összetépte? Sajnos ezt sem értem... De találtam még számokat.

87 jó magyar érvénytelenül szavazott. Utánanéztem a jogszabályban, hogy miképp is lehet ilyet csinálni.

1997. évi C. törvény a választási eljárásról, VIII. fejezet, 69.§:

(2) A jelöltre szavazni a jelölt neve alatti, feletti vagy melletti körbe töllet írt két, egymást metsző vonallal lehet.

(3) Érvénytelen az a szavazólap, amely a) nincs ellátva a hivatalos bélyegzőlenyomattal,

b) a törvényben meghatározottnál több szavazatot tartalmaz.

(4) Érvénytelen az a szavazat, amelyet a) a (3) bekezdés szerint érvénytelen szavazólapon adtak le,

b) nem a (2) bekezdés szerint adtak le, c) kiesett jelöltre adtak le.

(5) A szavazat érvényességét - ha az egyéb feltételeknek megfelelő - nem érinti,

ha a szavazólapon bármilyen megjegyzést tettek, a jelöltek sorrendjét megváltoztatták, a jelölt nevét kihúzták, illetve nevet hozzáírtak.

Igen, a kreatívabbak rajzolhatnak napocsát, virágot, agresszívebbek kiélhetik magukat a teljes rokonság “üdvözlésével”, monnyonle sormintákkal, így tehát csak szép csendben: mit lehet elrontani egy olyan lapon, amin két karika közül az egyikbe kell két egymást metsző vonalat húzni? Ja, hogy pont ezt? Háááát nem tudom... Szánalmas... Jó, de ez csak Pécs, kb.41000 megjelent emberből 87, ha már nekiálltam, kíváncsi voltam mi a helyzet országosan, hogy is néztek ki ezek a számok például 2002-ben vagy 2006 áprilisában. Nem fárasztanék senkit a konkrét számokkal, átlagban egy százalék körül mozog az érvénytelen szavazatok száma, már az előbbi 87-re is mondhatjátok, hogy elenyésző. Na, de köszöngöm! Ez 50000 ember! Azaz hivatalosan Homo Sapiens. Nem tudom, az értelmest én erősen zárójelbe tenném...

Valami sommázat illene a végére, de ehhez szerintem egyrészt “kicsi vagyok”, másrészt inkább gondolatébresztésnek, figyelemfelkeltésnek szántam a fentebbi sorokat, szeretnék értékrendben, világnézetben gondolkodó és döntő társadalomban élni, ahol vállaljuk véleményünket, konfrontálódunk, ha szükséges, és használjuk is a szabad akaratot, ha már egyszer...

(Egyébként a Tubesre minden valószínűség szerint fel fog épülni a lokátor, annak ellenére, hogy a megjelentek 94,31%-a ezt nem szeretne volna... S mit szól mindehhez a maradék majd' 86000 ember, akiket szintén érint? Nem tudom... nem mondták el...)

ThomaS

Katonai járművek

A BMP lövészpáncélos gyalogsági harci jármű

Mostani cikkünket a szárazföldi erőknél szenteljük. Pont egy olyan járműnek, ami ellen az előző cikk A-10-esét kitalálták. Többek közt. Tehát ismerjük meg közelebbről a BMP-t, (Боевая Машина Пехоты) ami a Magyar Honvédségben is rendszeresítve van, bár jelentősége egyre csökken, majd meglátjuk, miért.

Tehát BMP. Sokak számára ez egyet jelent a bitmap formátumú képekkel, pedig a szovjet kollégáink már kicsit előbb meghonosították ezt a karaktersort a magyar nyelvben. Valószínűleg az idősebb, katonaviselt korosztály inkább erre asszociálna, hasonlóan az AMD-hez, amiről meg a mai átlag gémer királyarcok nem tuják, hogy gépkarabély. De hagyjuk most a tyúk-tojás problémákat!

A BMP első verziója 1967-ben mutatkozott be. Akkor nagy újdonságnak számított, mert nem voltak a piacon ehhez hasonló, robosztus, az akkori viszonyokhoz mérten ellenálló, jó mozgékony-ságú páncélozott csapatszallító járművek, pláne nem ilyen fegyver-zettel. A deszant légénység létszáma 8 fő lehet, ők a jármű hátsó részében utazhatnak, és 3 fős a járművet irányító harckocsizó személyzet. A motor és a hajtáslánc jelentős része a jármű első, csúcsosan kialakított részében, valamint a torony alatt helyezkedik el, és 300 lóerős teljesítményt juttat a láncfalpakra, amelyek terepen jól manőverezhetővé teszik a BMP-t. Igaz, itt csak 45 km/h-s végsebességet tud elérni, szemben az országúti 65-tel. De hát egyrészt a katonák harctérre juttatása lebegett a tervezők szeme előtt, nem a street racing, és egyébként sem illik aszfalton láncfalpakkal menni. Ennek a csúcsos orr-résznek sem a légellenállás javítása a célja. Viszont ez az eszköz halad folyékony, és esetenként szilárd közegben is. Folyékony alatt vizet kell érteni, amiben 7 km/h-s sebességet tud produkálni (még horgony is van), szilárd alatt meg elsősorban géppágyú-lövedékeket. Gondolom, nem kell túl sokat bizonygatni, hogy egy vízszintes pályán haladó lövedék a vízszintessel kis szöget bezáró felületről könnyebben lepattan, mint egy függőlegesről.

Az orr páncélzata ellenáll 20 mm-es géppágyúknak is, de a páncél minősége erősen függ a gyártás helyétől, és évtől. Olyan mértékben tervezték frontális támadás ellen védettnek a harceszközt, hogy a gázolaj tartályait a hátrafelé nyíló két ajtóba integrálták. Ez akkor már nem túl jó hír a hajózó személyzetnek, ha az ellenség géppuskával a jármű mögé tud kerülni.

A BMP-1 fegyverzete a jármű alap-funkciójához képest rendkívül erős, könnyű páncélzatú harckocsikkal fel is veheti a versenyt. A torony 360°-ban körbefordítható, és egy 73 mm-es ágyú az elsődleges fegyvere. Többféle tankelhárító rakétával felszerelhető, és található ezen kívül egy 7,62 mm-es PKM géppuska is, hogy nehogy már a verébre is ágyúval kelljen löni. A BMP-2-esen már hanyagolták a nagy kaliberű ágyút, és igyekeztek a jármű fő funkciójára, a csapatszallításra összpontosítani. A 30 mm-es

automata löveg mellett viszont megmaradt a tankelhárító rakéta. A BMP-3-asra viszont ismét fegyverarzenált pakoltak, megkapta a 30 mm-es automata ágyút, egy 100 mm-es ágyút, három 7,62-es géppuskát, és tankelhárító rakétákat, valamint sokkal erősebb páncélzatot. Ezáltal a tömege is 19 tonnára nőtt, az elődök 13,7 és 14,3 tonnájához képest. Emellett a motor teljesítménye is 600 lóerő lett, szóval a BMP-3 képes ugyanolyan végsebességre terepen, és műúton is, mint a korábbi modellek, nagyobb védelem mellett.

A BMP-1-nek ugyanis mai szemmel nézve (vagy inkább mai fegyverrel löve) elég gyenge a páncélzata mindenhol. 25 mm-es nehézgéppuskával már ártalmatlanítható, már ha ez jó szó a szitává lövésre, a páncéltörő, vagy kumulatív (gyengített uránmagos) lövedékekről nem is beszélve. Ráadásul a kialakítás miatt nem is igazán lehet úgy eltalálni, hogy az ne érne valakiben, vagy valamiben létfontosságú alkatrészt a járművön belül.

Mivel Magyarországon a harci tevékenység nem jellemző napjainkban, és sok más terület mellett a hadsereg is az „Elsorvasztandó” kategóriába került, ezért a BMP-1-es járművek is bekerültek a hangárokba. Mellesleg jobb is, hogy a nem létező csapatainkat nem ezzel visszük harcba, mert egy 40 éves konstrukciónál azért vannak már jobb eszközök is. A Honvédség feladata napjainkban a békefenntartó, és katasztrófavédelmi tevékenységre korlátozódik, ezek ellátását pedig - leginkább műúton - a BTR-80-as gumikerekes járművel hatékonyabban lehet elvégezni. Mindemellett jó lenne, ha nem kellene katasztró-fáktól se védeni a hont.

Peta!

Suzuki – A Mi autónk

avagy látogatás a Magyar Suzuki ZRT. esztergomi gyárában

2007. március 30. péntek. Hogy miért is érdekes ez a dátum? – kérdezhetnétek. Vége a hétnek és végre egy kis pihi? Vagy felkészülés a másnapi túrára? Esetleg a hajtány befejezésének időpontja? Nem egészen. Sokakkal ellentétben én és még jó néhány társam egy kis suzukis gyárlátogatással melegítettünk a Kari Napokra.

Bár a magyar ipar ezen termékét is nevezhetnénk „hajtánynak”, ha már oly sok csúnya rágalmat kapott az utca emberétől, mint például „guruló koporsó”, vagy „a magyar Trabant”, de talán ez egy kicsit több annál.

Mint autófanatikuskok és mint leendő mérnökök úgy gondoltuk, hogy nem hagyhatjuk ki ezt a kínálkozó alkalmat. Igaz, ez nem a Mercedes stuttgarti álomgyára és nem is a BMW müncheni központja, még a Toyota valamelyik óriás komplexumához sem hasonlítható, de itt van nálunk és egy kicsit a sajátunknak tekinthetjük. Kicsit sárga, kicsit savanyú, de a Miénk. **J**

Az Árpád-hídi autóbusz-állomáson gyülekezve reggel kilenckor indultunk Esztergomba a pesti volántársaság egyik járatával. Tizenegy órára voltunk bejelentkezve a látogatásra és az ütemtervhez (már ha volt ilyen) igazodva pontosan érkeztünk a gyárkapuhoz. Az üzem előtt parkoló autók már mutatták, hogy jó helyen járunk; Suzukik garmadája, ameddig a szem ellát. Jobbra tekintve egy roncsstelepet láttunk, ahol feltűnően sok Suzuki karosszéria pihent. Nem tudni, hogy ezek már a magyar utakon leamortizálódott példányok, vagy a gyárból kikerült selejt darabok. Mindenkinek a fantáziájára bízom. Mivel még meg kellett várnunk az előző csoportot, volt időnk nézelődni. Az első, amin megakadt az ember szeme, az a mágneskapus beléptető rendszer. Nem, nem a Baross koliból már jól ismert és szeretett forgóvilla, hanem olyan, amin esetleg az ember csomagja is kényelmesen átfér. Aztán észrevettünk egy másik apróságot is. A bejáratnál nincs (és később sem) semmilyen cirádás Suzuki embléma, vagy felirat. A porta melletti falra celluxszal kiragasztva mindössze egy A3 méretű lapon szerepelt szigorúan feketével írva, hogy hol is vagyunk. No comment.

De mielőtt komolyan rátérnék látogatásunk tárgyalására, essen pár szó a Suzuki és Magyarország kapcsolatáról,

mikor és mivel is kezdődött anno a történet, s mit csinálnak jelenleg ott. A Magyar Suzuki Rt. 1991-ben alakult és 1992-ben megindult a gyártás az öt ajtós Swift modellel. (Az első itthon készült Swift megtekinthető a Közlekedési Múzeumban. Ajánlom minden közlekes figyelmébe – a szerző.) Kezdetben 1 literes, 1,3 literes és 1,6 literes kiadásban készültek, később jelent meg az 1,5 literes változat. Következő évben kezdődött a Sedan kivitel gyártása is, majd 1994-ben indult a járművek exportja. Első vevők között volt Kína (!!!), Olaszország és Hollandia. 1996-ban esett át az első modellváltáson a „kis kedvenc”, és ekkortól érhető el három ajtós változatban is. Az évek során a hazai termelést egyre inkább növelték, mely már 1998-ban meghaladta a 200 ezer darabot. Ekkor született egy megállapodás a Suzuki Motor Corporation és a GM között egy közös kisautó gyártásáról (Suzuki Wagon R+ és Opel Agila). 1999-ben megemelték az alaptőke értékét és ezzel párhuzamosan a Swift átesett második modellfrissítésén is. 2000 fordulópontot jelentett a gyár életében, legalább is, ami a termelést illeti, mert egy új modellel bővült a repertoár, megkezdődött a Wagon R+ gyártása. 2002-ben újabb nagyobb beruházást hajtott végre a tulajdonos és bemutatták a Swift Sedant leváltó Lianat. 2003-ban írt alá egy szerződést a Fiat és a Suzuki, melynek értelmében közösen fejlesztenek ki egy ötajtós, négykerék-hajtású, sportos szabadidő (SUV) autót. (Ez lett a ma már az utakon futó Suzuki SX4 és Fiat Sedici páros.) Még ebben az évben bemutatták az Ignist, mely különdíjat kapott a formatervezésért (!!!) „A Világ Legszebb Autója 2003” olaszországi versenyén. Hogy egy olasz formatervezési versenyen ne egy olasz, hanem az erről az oldaláról kevésbé erős Suzuki vigye el a különdíjat? Ki érti ezt? Hát hiába no, már a szépjérzőkről méltán híres olaszok is teret engedtek a globalizációnak. 2004-ben megkezdődött a dízel üzemű Wagon

R+ és Ignis gyártása és emellett elkészült az első három super 1600-as Ignis is, mellyel Per Gunnar Anderson megszerezte a gyár történetének első világ bajnoki trófeáját. 2005 egyértelműen az új Swift sikerét hozta. Több országban is, így Ausztráliában, Kínában, Indiában, és Japánban is „Az év autója” kitüntető címet kapta meg. 2006-ban gördült le a gyártósorról az első SX4 típusú szabadidő-autó és a genfi autószalonon jelentették be, hogy a gyár 2007-ben indulni fog Rally Világ bajnokság elit, azaz a WRC kategóriájában. Talán ennyi lenne a gyár rövid története egy jókora dióhéjba beleágyazva.

Akkor most már ennyi információ birtokában talán kezdjük is el a „túránkat”. A gyárkapun belépve az idegenvezetőnk megkérdezte, hogy honnan is jöttünk. Azért azt Ő is érezte, hogy ezt a maroknyi mérnökpalántát körbevezetni nagyobb kihívás lesz, mint a minket megelőző kisiskolás csoportot. És lám, igaza lett. Kezdeképpen mindenki kapott egy munkavédelmi szemüveget és egy kék, sisakra még távolról sem emlékeztető, „rohambilit”, mely épp csak az ember feje búbjára volt jó. Nem mintha ez megnyugtatót volna, de az ott dolgozó személyzet haját is ilyen takarta. Másra ugyanis nem igazán használható. Nézzük pozitívan a dolgot. Ha egy közel egy tonnás Swift esik a fejünkre, hiába védett az ember kobakja, úgy is ott marad. Az apróbb, kisebb szennyeződésektől, portól meg ez a bohócsipka is megvédi az ember fejét. Ezután kaptunk egy-két instrukciót a gyárban való viselkedésről. Elsők között szerepelt, hogy „semmit a kéznek”, és a szemnek is csak maximum szemüvegen keresztül, s véletlenül sem fényképezőgép segítségével. Míg a társaság nagy része meglátogatta a mellékhelyiséget, addig mi egy furcsa tömegjelenetre lettünk figyelmesek: egy szűk gyárkapun az emberek már-már egymást taposva tódultak kifelé. A „túrávezetőnk” csak mosolyogva tette hozzá, hogy az összeszerelő üzem

dolgozóinak most van ebédszünet, de megnyugtató, hogy mire mi odaérünk, addigra már ott lesznek. Csak megjegyzésként fűzném hozzá, melyet a Suzukinál nem reklámoznak, hogy a gyár dolgozóinak nincs a műszakban szünet. Ezért minden ügyüket (beleértve a folyóügyeket is) a rövidke ebédszünet alatt kell elintéznük. Ezért ha valaki evés előtt esetleg mást is akar csinálni, jó lesz, ha igyekszik. Meg persze az sem jó, ha az ember szó szerint elsz*rja az időt és netalántán ezért nem jut a tápláló falatokhoz. De most már térjünk rá, amiért idejöttünk.

Bevallom őszintén, én is némi fenntartásokkal érkeztem az üzembe. Nem számítottam hipermodern technikára, sem németesen precíz fehérköpenyes mérnökökre, de azért volt meglepetés (nem is egy!). Látogatásunk első állomása a lemezajtoló üzem volt. Ez ugyanúgy néz ki, mint bármelyik ilyen jellegű üzem. Nagy gépek, betonpadló és persze üzemi kosz. Itt megfigyelhettük, hogy milyen sajtókkal és milyen eljárással készítik a fő szerkezeti elemeket. Majd kicsit tovább haladva láthattuk rendszerbe szedve, különválasztva az oldalidomokat, ajtókat, sárvédőket, stb., valamint a földön lévő konténerekbe pillantva megnézhattuk a hibás darabokat is. Következett a hegesztősor, ahol elkezdtek összeilleszteni a fődarabokat. Itt még a munkát végző robotok is megilletődtek a rengeteg mérnökjelölt kíváncsi tekintete láttán és egy rövidke leállást produkáltak. Megálltak egy kicsit pihenni, vagy csak nekünk akartak tisztelegni, ezt nem tudhatjuk. De azért összeszedték magukat, és tovább dolgoztak, mert ahogy a gyár falán nagy piros betűkkel szentírásba van szedve: „1perc leállás = 2.000.000 Ft kiesés”. Ennek tudatában végzik feladatukat az ott dolgozók is. Mi a gyártósor melletti közlekedő folyosó fehér csíkkal elválasztott részén sétálhathattunk. Közvetlenül mellettünk mentek el az alkatrészeket szállító targoncák (Toyota márkájúak!!!), melyek az 5 km/h-s sebességkorlátozásra fittyet hányva száguldoztak. Hiába no, a két milla’ az két milla’, tartani kell az ütemet. Nincs idő lazálásra és holmi jött-ment látogatókra

figyelni. Legalább megtanítottak rá, hogy figyeljünk oda magunkra, és ne bá-mészkodjunk.

Érdekesképpen jegyezném meg, hogy a gyárban készülő modellek mind egyetlen gyártósoron készülnek. Egymás után jön le a futószalagról az Ignis, az SX4 és a Swift modellek. Az idegenvezetőnkől próbáltam megtudakolni, hogy is van ez, de Ő megnyugtató azzal, hogy a robotok úgy vannak programozva, hogy tudják milyen autót raknak össze éppen, és ez a lényeg. (Az ember meg győzze követni.) Innen a „kész” karosszéria átkerül a festőüzembe, ahova még mi sem nyelhettünk bebocsátást. Mint tudva levő, a festő üzem még a Suzukinál is steril helynek számít, ahova egy porszem nem sok, de még annyi sem kerülhet be, nemhogy egy csapatnyi önjelölt „mérnök”. Ezért úgy gondoltuk, hogy talán erről a részlegről az idegenvezetőnk kicsit részletesebb tájékoztatást nyújt. Nem így történt. Próbált valamit mesélni a festés folyamatáról, de valahogy nem volt az igazi. Nem tudom, ki hogy van vele, és mennyire érti, illetve érdekli a szakmai nyelven való leírást, de én egy kicsit többet és szakszerűbb összefoglalást vártam. A kulimász és egyéb hasonló, műszaki szótárban még véletlenül sem fellelhető, laikus ember szájából is ritkán elhangzó „szakszavak” valahogy nem elégtették ki mérnöki étvágyamat. Körültekintve a társaságon és figyelve a furcsa vigyort a többiek arcán, hál’ istennek ezzel nem voltam egyedül.

A rengeteg gépi folyamat után megérkeztünk az összeszerelő részlegbe, ahol sokkal inkább a humán erőforrás, azaz az ember dominált. Minden munkásnak csak egy rövidke ideje van, hogy ellássa

a feladatát a futószalagon érkező autón. Itt mindennek olajozottan kell működnie, mert jön a következő csapat, aki már másik alkatrészt szerel be és ott már nincs mód a még az előző munkautemből kimaradt hiányt pótolni. Motor, vagy akármelyik másik alkatrész nélkül meg ugye még sem mehet ki az autó a gyárból. A szalag mellett sétálva végigkísérhettük, amint a „Mi autónk”-ba egyre több minden kerül bele. Itt lettem figyelmes egy számomra érthetetlen dologra. Az első fényszórókat már rögtön itt az elején beépítik. Ez azért is különös, mert a motor és a futómű beszerelését nemcsak zavarják, de akár meg is sérülhetnek. Ugyan a lámpatestekre tett védőpárnákkal próbálnak védekezni a karcok és egyéb sérülések ellen, de akkor is abszurdnak tűnik. A motor és a váltó már készre szerelve érkezik a futószalaghoz és már csak be kell emelni őket. Az egész művelet nem tart tovább 10-15 másodpercnél. A gyártósor végére érve szép lassan kezd alakot öltetni a magyar ipar „gyöngyszeme”. A kész autót még a gyárkapun való kigördülés előtt alaposan átvizsgálják, beindítják és járatják egy rövid ideig, hogy kiszűrjék a gyanús zajokat és a különböző hibákat. Ha mindez megvan, akkor már mehet is a rengeteg Suzuki a vasúti kocsikra és irány a szalon.

Azoknak, akik azt hitték, hogy a versenyváltozat gyártásába is bepillantást nyerhetünk, csalódást kell okoznom. Az Ignis és Swift JWRC (Junior World Rally Car) autók építése nem tartozik szervesen az utcai modellek gyártásához. Ezekkel egy külön gyáregység foglalkozik, ahova nem engedtek betekintést, pedig az lett volna csak igazán érdekes.

Így szép lassan végéhez ért látogatásunk. A felszerelést (szemüveg, sisak) visszaszolgáltatva vegyes érzelmekkel hagytuk el a gyárat. A vasútállomás felé tartva még készítettünk egy-két fényképet a vagonokra felpakolt Suzukikról (ha már a gyár területén úgy sem lehetett), majd felszálltunk az itthon még igen ritka Desiro motorvonatokra és Budapest felé vettük az irányt.

Ispán

Terror Háza

Andrássy út 60.

Az ötéves Terror Háza Múzeum gyertyagyújtásra hívta az embereket a Kommunizmus Áldozatainak Emléknapján, február 25-én a börtönbe vetettek, a meghurcoltak és kivégezettek emlékére. A Terror háza most múzeum, de a XX. században a magyar történelem két szégyenteljes és tragikus korszakában is, valóban a terror háza volt. A Múzeum a terror áldozatainak állít emléket, de mementó is, ami a terrorista diktatúrák rémtetteire emlékeztet.

E szomorú apropó kapcsán én is ellátogattam a múzeumba, és végignéztam az egész kiállítást. Szerény véleményem, hogy aki még nem látta, annak mindenképpen meg kell néznie. Érdeemes rászanni pár órát egy délutánból...

A múzeumban eltöltött pár óra alatt felidézhetjük a történelem órákon tanultakat. Az interaktív történelem óra Magyarország kettős megszállásától (1944) egészen 1991. június 19-ig tart, amikor az utolsó szovjet katona is elhagyta hazánk területét. Nem szabad azonban elfeledkeznünk arról, hogy ami nekünk már történelmi múlt, az szüleink ill. nagyszüleink számára a hétköznapi élet volt! A látogatás során többször látni megtört, idős embereket, kik zsebkendőjüket szorongatva újra átélnek a szörnyűségeket. Óriási meg rázkódtatás a múzeum kiállítása számukra! Az ilyen embereket látva tudatosult bennem, hogy bizony minden valós, amit itt látok!

1944-ben a nyilas rémuralom idején ez az épület volt a „Hűség Háza”, a nemzetvesztő magyar nácik pártszékháza. 1945 és 1956 között pedig a hírhedt kommunista terrorszervezet, az ÁVO és utóda, az ÁVH rendezkedett be ugyanitt. Az Andrássy út 60. a rettegés és félelem házává vált.

Megdöbbenő! Hihetetlen! Ilyen nincs! - felkiáltások törnek elő az emberből. Számomra felfoghatatlan hogyan történhetek meg ilyen szörnyűségek. És tudjátok mi a legmegdöbbentőbb az egész múzeumi körútban? A túlélők higgadt, részletes beszámolóit. Számtalan videófelvételt lehet megtekinteni ill. hanganyagot meghallgatni az elszenvedett

igazságtalanságokról, és a terror eszközeinek teljes palettája meglevenedik előttünk! Teljesen át tudod érezni a fájdalmukat! Ez a kiállítás célja: az ország múltja kegyetlenséggel teli, de ahogy József Attila mondja: „A múltat be kell vallani...”

A múzeum az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulója tiszteletére „Pesti srácok” címmel kiállítást rendezett. 1956 őszének fegyveres utcai harcait legnagyobb részt fiatal, tizen- vagy huszonéves munkások – a 25 évesnél

fiatalabb korosztály, a „pesti srácok” – vívták. Az oly sokat emlegetett „pesti srácoknak” a világát – a felkelés és szabadságharc „hétköznapijait” – szeretné a kiállítás hitelesen bemutatni, azokat a fiatalokat, akiknek a hősi fegyveres harca nélkül a forradalom nem győzhetett volna. Ez a kiállítás időszakos, így külön belépőjegy megvásárlásával látogatható. A kiállítás megnyitásával egy időben leleplezésre került a

„Hősök Fala”, mely az 1956-os forradalmat követő megtorlások halálos áldozatainak állít emléket.

Az Andrássy út 60. a terror szobra, az áldozatok emlékműve. A terror egykori háza ma azt példázza, hogy a szabadságért hozott áldozat nem hiábavaló. A két gyilkos rendszer elleni harcból a szabadság és függetlenség erői kerültek ki győztesen.

Egy-két hasznos információ a végére:

A múzeumban nem szabad fényképet készíteni, de azt hiszem, nincs is rá szükség.

Aki egyszer megtapasztalta, soha nem fogja elfelejteni a Terror Házában feltörő érzéseit. Nincs szükség fotókra az emlékezéshez. Amikor kilépsz, tudni fogod, hogy a terrorra nincs magyarázat!

A Múzeum vasárnap ingyenesen látogatható *diákigazolvánnyal*, a hétfő szünnap! Megközelítése a Millenyeumi földalatti vasúttal a Vörösmarty utcáig, vagy a 4-es, 6-os villamossal az Oktogonig.

További részletes információk és a nyitvatartás: www.terrorhaza.hu

Anett

Programajánló – Májusi zsongás

Úgy tűnik, minden várakozás ellenére a Kárpát-medencébe is megérkezett a tavasz. Szerelmes párok, langyos esték, útfelújítások... de ez nem az én dolgom. Ellenben a koncertszervezők is ráleltek erre az életérzésre, és egyre több fiataloknak szóló programot hoznak össze. Lássunk néhány ízelítőt.

Az első ajánlatommal rögtön meg is hazudtolom magam. Vagy mégsem? Az örökifjú Benkó Dixieland Band játszik május 5-én a Papp László Sportaréában. Az apropó: 50 éves az együttes... Benkóék pályafutása figyelemre méltó, és a világszínvonalú gárdától kitűnő előadás várható. A folytatás sem feltétlenül engem igazol, de mindenképp élvezhető. Az LGT nagy bohóca, Somló Tamás az utóbbi években egyéni előadóként is kinőtte magát. Mostani koncertje a Csinn-Bumm „épp hogy élő” címet viseli. Somló művészetének állandó motívuma a cirkusz, előadása ezúttal is megidézi majd a cirkusz csodálatos világának hangulatát, és ahogy azt már megszokhattuk nála, sztárvendégekben sem lesz hiány. Mindenképp érdemes lesz tehát ellátogatni erre a programra május 12-én a Művészetek Palotájába.

Május 19-e mozgalmas szombat estét ígér. Két neves hazai celebritás –

mindkettő közönségkedvenc – is koncertet ad aznap. Ákos Még közelebb című albumának bemutató turnéja Budapestre, azon belül is a SYMA rendezvényközpontba érkezik. Ákos magával ragadó, egyedülálló előadói stílusa sokunk szívéhez közel áll. A Bonanza Banzai óta rengeteget fejlődött, változott, stílusában, dalaiban hangulatában egyaránt. A mostani album már egy kiforrott művész alkotása, kitűnő szórakozást ígér. A másik csapat kicsit más világ. Körülbelül Ákossal egyszerre kezdték pályafutásukat, és hasonlóan érett, de korántsem megszélesült stílussal bírnak. Hosszú hajúak előnyben – a Mindenki vár valamit album bemutató tour keretében május 19-én este a PeCsában lehet tombolni, zenél a Tankcsapda! Az új album a frontember elmondása szerint visszanyúlik a gyökerekhez, a dallam mellett hangsúlyos szerepet kap újra a tempó, „igazi kemény rock and roll” lesz hallható.

Aki még ennél is vadabb szórakozásra vágyik, az is megtalálja a számítását. A progresszív metál két illusztris képviselője is fellép egy hónapon belül: a Dream Theater nem szorul bemutatásra, ők június 6-án lépnek fel a PeCsában, hozzájuk és a Thresholdhoz hasonló stílusú banda a Spock's Beard, ők május 20-án lesznek láthatók-hallhatók az A38 állóhajón. Az Artemovszk most is hozza a formáját, négy nappal a metálfesztivál után latin ritmusoknak ad teret, Sergent Garcia szolgáltatja a dallamot az igényes időtöltéshez, a „salsamuffin”-nak nevezett zenei irányzat mestere.

Remélem, mindenki talált magának tetsző programot, és ne csak az ismert neveket keressétek, hisz tudjátok, a változatosság gyönyörködtet. Ha mégis kevesellitek az itt felsorolt lehetőségeket, böngésszétek a programajánló weboldalakat. Jó szórakozást!

András

Fiúk! Állítsatok májusfát!

Ebben a pár sorban az egyik legszebb, és talán legismertebb tavaszi népszokásra szeretném felhívni a figyelmeteket. Alig pár nap és beköszönt május hava, az év legszebb hónapja! Vajon mivel kapcsolatos lehet egy májusi népszokás? Természetesen a szerelemmel, udvarlással!

A májusfa a természet újjászületésének, ébredésének szimbóluma, és egyben szerelmi ajándék is. Mióta állítanak májusfát? Az első írásos források a XV. századból valóak, de bizonyos, hogy a szokás régebbi!

A májusfa eredetéről a következőket találtam: „Sz. Jakab és Sz. Fülöp, midőn térítgetni jártak, útítársuk lett egy szűz hajadon. A lányt ezért a pogányok tisztátalan személynek nyilvánították, s rágalmazták. A leány azonban, hogy elűzze a gúnyolódókat, elővette vándorbotját, letűzte a földbe, előtte letérdelt, imádkozott, s erre alig múlt el egy-két óra, midőn a pogányok szeme láttára leszúrt bot kizöldült. Ez volt Sz. Jakab apostol napja virradójára (május 1-én). Nőtlen ifjak ez időtől ez okon szoktak magas zöldfát jó magaviseletű hajadonok ablaka előtt felállítani, még pedig ha lehet észrevétlenül.”

Egyes vidékeken e hagyomány napjainkban is él a fiatal és szerelmes legények körében. A szerelmes fiú már jó előre kinézi a falu környéki erdőben a megfelelő fát, és május elsejére virradóra társaival (Általában 4-5 ember kell a művelethez!) ellopja azt, felállítja a kedvese háza előtt. Itt kell hangsúlyozni a lopás tényét, mivel az az igazi májusfa, amit úgy lopnak. Ebből kifolyólag azonban néha kisebb botrányok keletkeznek, mivel az erdőtulajdonosok nem nézik jó szemmel, ha az ifjú szerelmesek megdézsmálták erdejüket.

A májusfa lehet sudár, esetenként kergétől megtisztított fa, amelynek csak a tetején hagyják meg a lombját, vagy virágzó, zöldellő ág. Az udvarlási szándék komolyságát jelenti a fa fajtája, nagysága. Leggyakrabban nyárfa, de állítanak fenyőt és jegenyét is. A fákra általában színes papírszalagok kerülnek. A díszítés a

legénybanda feladata. Sőt, felénk egy üveg bor is kerül az ágakra, amit a fadöntéskor fogyasztanak el a legények! Szóval minél több fát kell kidönteni, annál jobb a hangulat **J**! A fát április utolsó napján, az éj leple alatt és titokban kell felállítani. Így a szerencsés lány végigizgulhatja a hónapot, hogy vajon kitől kapta a májusfát. A fát május 31-én az esti órákban szokás kidönteni, „kitáncolni”. Az esemény általában nagy mulatsággal, táncokkal jár. A lányos ház megvendégeli a májusfát állító legényeket. Az ételek, sütemények mellett a finom házi itóka is előkerül!

Azt hiszem ennyi pont elég ahhoz, hogy meggyőzzem karunk legényeit, hogy érdemes így udvarolni! Higgyétek el, a várt hatás nem marad el! Minden leányzó szíve repdes, ha megpillantja saját májusfáját azon a bizonyos reggelen!

Anett

Téli kapcsolat

Van két hétköznapi szereplőnk. Egy férfi és egy kutya. A férfi egy külvárosi üzemben dolgozik, és a szentestét megelőző napokon egy késő esti járatral utazik haza. Épp egyedül várakozik a buszmegállóban, mikor egy sötét alak elsomfordál mellette.

A férfit lekötik a napi problémái, csak egy közönyös pillantásra méltatja a kutyát, amely a kukából próbál egy-két falatot kikaparni kiegészítendő a vacsora gyanánt elfogyasztott verébtetemet. A férfi busza megérkezik, tudja, hogy otthon már várja a felesége és gyermekei, a már megszokott mozdulatokkal fogja a táskáját s lép fel a buszra, a kedvenc helyére ül le most is, mint minden nap. A kutya egy fáradt bólintással nyugtázza, hogy magára maradt, és útra kel, hogy az első kapualjban meghúzhassa magát a jeges szél elől.

Következő este. Óriási szélvihar. A kutya kúszva közelít egy, a férfi közelében fekvő kenyérdarabhoz. Emberünk szűkre zárt szemein keresztül figyel az ismerős idegen küszködését. Ekkor, tíz perc késés után befut a bizonyos hármass busz; a férfinak mennie kell, és mikor felszáll, úgy látja, mintha a kutya is arra indulna – de meggyőzi magát, hogy csak képzelődött.

Harmadik este ismét várakozik, azon töri a fejét, mivel lephetné meg a családját szenteste, és akaratlanul is körülnéz, nincs-e a kutya a közelben. Valamiféle állandóságra vágyik, egy érdeklődő tekintetre, miközben az ide-oda sodródó hópelyhek sorra az arcához verődnek. Az órájára néz, és vár. Végre meghallja a titkon áhított neszt: a kutya közelít. A férfi táskájában van az uzsonnájának maradéka – talán szándékosan hagyta meg. Előveszi az ételt, és lassan leteszi maga elé a hóba. A kutya, miután alaposan felmérte a férfit, lassan elindul a zsemle felé szemét még mindig emberünkön tartva. Hatodik érzéke már látja maga előtt az évek folyamán megszokott fenyegető mozdulatot, érzékei súgják, hogy azonnal rohanjon el! A férfi érzi ezt, és tapintatból csak fél szemmel sandít oda, nehogy elriassza az állatot. A kutya végül elkezd enni, de közben időről időre óvakodva felnéz. Féknyikorgás jelzi a röpke találkozó végének közeledtét.

Együtt indulnak a buszhoz, de a sofőr a kutya felé rúgva jelzi, hogy az állat nem kíváncsi utas lenne. A férfi még otthon is elmélázik a történeten, főként azért, mert ma először vehette jól szemügyre a kutyát. Egy berni pásztor, amilyenre kiskorában vágyott – de nagyon sovány. Ki tudja, hány napja vagy hete került az utcára, és hogy volt-e egyáltalán gazdája valaha? A kutya ekkor épp egy aluljáróban hever a fal mellett összekuporodva, és érzi, hogy most először igazán szereti valaki. A volt gazdája évekig csak verte őt, majd három hete egy külvárosi síkúton hagyta.

A kutya reggel arra ébred, hogy az iskolába induló gyerekek hógolyókkal dobálják átfagyott testét. Eloldalog. A férfi ezen a napon otthonról visz a kutyának egy szendvicset. Alig várja, hogy átadhassa a szerény csomagot. A kutya elfogadja az ételt, és megengedi, hogy a férfi megsimogassa a hógolyóktól még mindig sajgó hátát, és megvakargassa a füleit. Nagyon szívesen felszállna a buszra, de mindketten tudják, hogy nem lehetséges, így a terv megghiúsul. A férfi jósága melegséggel tölti el a kutya szívét, és feledtetni vele napi sérelmeit. Úgy két hete elásott egy csontot a színházkertben. Ez egyfajta biztonságot jelent neki, de elhatározza, hogy másnap a csontot a férfinak adja hálája jeléül.

Reggel azonnal elindul megkeresni a rejtékhelyet, és elkezd kikaparni kincsét a megfagyott földből. Kevés az ereje, és nagyon lassan halad. A férfi aznapi ebédszünetét feláldozva elsiet, fontos teendője van. Néhány új törlőruhát vesz a feleségének karácsonyra, régóta szüksége lenne már rá. A munkahelyére visszasétálva betér a hűtőszekrénybe, vesz egy szál kolbászt, aminek egy kis darabját külön csomagoltatja be...

A kutya pedig érzi, hogy sietnie kell, különben nem tudja időben kikaparni a csontot. Több órák kínlódás után végre elindulhat. A lábai sajognak, és az autósok között csak nehezen tud átkelni az utakon. A férfi már várja. Ma előbb elindult, hogy több időt tölthessen a kutyával, és minden percben körülnéz, jön-e már az állat. A kezdeti lelkesedés után egyre inkább csalódottság lesz rajta úrrá, és magában kezdi felvázolni a kutya távolmaradásának lehetséges okait. Bármelyik pillanatban itt lehet – nyugtatja magát, de kétkedik. Talán valaki finomabb ételt adott a kutyusnak, és ezzel elcsábította, esetleg be is fogadta? Örölnie kéne, de féltékeny. Vagy – gondol a legrosszabbra – elpusztult szegény? A kutya eközben egyre közelebb ér – ő biztos abban, hogy a férfi ott lesz a ki nem mondott forgatókönyv szerint. Igyekszik is, de már csak az összezáródó ajtók zaját hallja, és tudja, hogy a helyi járat már mozgásba lendült. Fülében sikítássá olvad össze a szomorú zöreje és a hóvihár zokogása. Minden izmát megfeszítve rohan, mert célja van, de ez is kevés. Egyszer csak megcsúszik, elvágódik a jeges úton, türelmetlen dudálást hall, éktelen fájdalmat érez. A külvilág sértő benyomások sokaságára korlátozódik számára. Az utolsó foszlány, ami tisztán él benne, az a volt gazdájának arca, a gúnyos mosoly, a magára hagyatottság, az elhaló, halvány reménysugár. Elmosódott körvonalak, kihunyó színek... Megszűnik a fájdalom...

Eközben a buszon szomorúan gubbaszt a férfi. Kezében a kutyának szánt kolbászdarab, melyet egy csüggedt mozdulattal a táskájába süllyeszt. A sofőr nagyot fékez, a férfi háta az ülésnek vágódik, de nem érez fájdalmat, távolba meredő tekintettel nézi a foszladozó cipőjén olvadozó apró hópelyheket. Elmosódott körvonalak, kihunyó színek... Egy pillanattal később felegyenesedik, tudatosul benne a felismerés. Megfogadja, hogy a következő munkanapon is várni fogja a kutyát a szokott helyen, pedig akkor már nem kell estig dolgoznia. Addig fogja várni, amíg nem láthatja viszont, és nem oszthatja meg vele a Karácsony szentségét, nem érezheti a szeméből iránta sugárzó szeretetet...

Szandra&balasnyikov

Egy csepp élet

Nem tudom, ki vagyok. Csak létezem, s életem minden egyes eséllyel új értelmet nyer. Nem tudom, mikor születtem, honnan jöttem és hova megyek. Csak azt tudom, hogy mi voltam és hol jártam már.

Voltam felhő. Úsztam az égbolton, néztem az alattam elterülő tájat. Láttam mindent. Láttam a gyerekeket labda után szaladgálni a réteken, virágokat és fákat, melyek szomszoros nyújtóztak felém, gabona aranyát szétterülve a földön, szerelmet, mely a Napot is párbajra hívta ragyogásával, összeráncolt homlokú embereket, kiknek az élet mélyítette arcvonásait, terhelte görnyedtre sokat bíró testüket.

Voltam esőcsepp. Mennydörgés és villámlás kísért utamon, míg zuhantam az ismeretlen felé mérhetetlen sebességgel. Nem féltem. Élveztem, ahogy a szél süvít körülöttem, ahogy a vihar zaja elnyomja az éjszaka csendjét, és a rémült kutyák vonyításával, riadt gyermekek sírásával keveredve egy sajátos dallam bontakozott ki, melyre én lejtettem a mások által érthetetlen, utánozhatatlan, mindent elsőpró táncomat.

Voltam egy csepp, mely az ablaküvegen végigfolyva, egy ismeretlen ösvényen haladva, a már ismertet is hátrahagyva a földre estem. Életem szabadsága, hogy sorsom nincs elrendezve, utam oda vezet, ahol a legnagyobb szükség van rám. Én vagyok, ki szomszját oltom a földnek, ki életet adok a legszebb virágoknak. Kiülhetek szirmaikra is, hogy a tücskök zenéjére ringatózva a lágy

szellőben nézzem, ahogy a Nap színes mozgóképet festve maga köré lassan eltűnik a távolban. Helyét a Hold váltja fel, ki csillagkíséretével szétszórva ezüst bársonyát, előhívja az álmok mély tengeréből azokat a kellékeket, mik legféltettebb vágyainkat személyesítik meg az éjszaka óvó, fekete leple alatt.

Voltam olyan csepp is, aki az óceán mélységeit megjárva, hullámmá növe elragadtam hajókat, törtem árbocokat, sikolyokat csaltam törékeny nők ajkára és lelkére férjeik nyomtalan eltűnése miatt. Máskor azonban csak úsztam az árammal, színes halakkal kergetőzve korallak között, megcsiklandozva mit sem sejtő tengeri csillagokat, apró, a szívárvány összes színeiben tetszelgő medúzákat.

Voltam izzadságcsepp öreg és fiatal homlokon. Láttam dolgoz kezeket, kik minden nap képesek ugyanazt a munkafolyamatot hosszan végezve örömet csinálni mások arcára. Lefolytam halántékukon, mely mögött az emberi gondolatok megfogánva szóvá formálódnak cserepes ajkakon. Hallgatom őket, beszélnek hozzám. Megértem belőlük az élet értelmét, az egyszerűség utánozhatatlan szépségét.

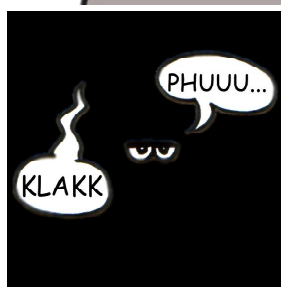
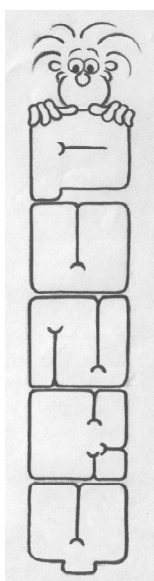
Voltam pára. Kecsesen és láthatatlanul lebegve távolodtam ismerős tájaktól egyre inkább elveszítve az illatok,

a színek emlékét. Félhomályba burkolózva tűntem el, s talán rám sem emlékszik már senki a régiekből. Tudom, hogy talán soha nem találom vissza, de ha ez meg is történne, már semmi nem lenne ugyanaz. Nem találnám az ismerős repedéseket, haragoszöld leveleket, bódító illatokat, mohás háztetőket.

Voltam könnycsepp az arcodon. Segítettem kifejezni fájdalmadat, mérhetetlen boldogságodat. Szemedben ragyogva éltem át veled a szépséget, a felejthetetlen pillanatok. Arcodról tükröztem vissza a másik szerelmét, ujjaidon, ujjain végigfolyva ismertem fel a gyönyör értelmét.

Voltam apró prizma. Akárhon is akadtál rám, mindig megajándékoztalak. Kaptál tőlem szép szívárványt, megcsillanó, nevető napsugarat, mely a felszínemen hullámozva mutatta hídját egy másik part felé, melyet még nem ismertél tán. Elgyönyörködhetél végtelennek tűnő táncunkban, halk sóhajainkban. Nem magam irányítom a sorsomat, de szükség van rám ebben a világban. Ne csak nézz, láss is meg, vedd észre, hogy a hosszú magányos estéken, mikor már a remény is elhagyott, én ott vagyok veled. Kísérlek utadon, mindig fogom a kezdet, s segítek, ha engeded...

Füligvigyor

Lorenzo Carcaterra: Pokoli lecke

„Az álmaim még mindig élénkek, a rémálmok fájdalmasak, a félelem állandó. Az éjszaka mindig magával hozza a rettegést. ...Néha úgy érzem, az igazán szerencsés sleeperek azok, akik meghaltak. Nekik már nem kell együtt élniük az emlékeikkel. Ők már nem álmodnak...”

1960-as évek, Pokol konyhája, Manhattan. Történetünkben négy tizenéves kisser, négy elválaszthatatlan jóbarát éli gyerekes csínytevésekkel s küzdelmekkel teli életét a bevándorlótól, kétes üzelméről s kisstílű bandáiról elhíresült negyedben. A családi köteléktől eltávolodva, az egyház és a fiatalok között ingázva próbálják megtalálni önmagukat saját erejükből, s tapasztalataik útján felnőtté válni.

Az utcán keresik a szórakozást s magát az életet, baseball-meccsek, ismerkedés a lányokkal, képregények, apró munkák a környék urának, King Bennynek s útkeresés Bobby atya segítségével, aki hozzájuk hasonló suhancból lett pap. Mígnem egy napon saját bőrükön tapasztalják, milyen vékony a határvonal a csíny s a halálos játék között, meggondolatlan tréfájuk közben

kis híján életét veszíti egy ártatlan ember. A fiúkat egy könyörületet nem ismerő, fiatalokúaknak fenntartott javítóintézetbe küldik. Itt olyan mérhetetlen megpróbáltatásokkal szembesülnek, amiket lehetetlenség elviselni még a legedzettebb embereknek is. Kitéve az örök mindennapos s egy pillanatra sem szűnő megaláztatásainak s kegyetlenkedéseinek. A lelkük legrejtettebb zugaiba is behatolnak s darabokra zúzzák, amik voltak, nem a gyerekbűnözőt, hanem az embert. Saját testi s lelki szenvedésükön át válnak felnőtté, de ami a legrosszabb, gyermeki mivoltukat teljesen levetkőzve s maguk után hagyva, érzelmileg megtörve s örökre bezárkózva egy álarc mögé. Egyedül Bobby atya tartja bennük a lelket, imádkozik értük, hisz ő is e mögött a falak mögött vált azzá, aki. „Ez a hely megölte a barátomat. Belülről ölte meg. Kemény lett

tőle. Azután már nem törődött senkivel s semmivel.”

Szabadulni? Magunk után hagyni? Emberi életet élni? Vajon lehet-e olyan mélyen eltemetni az emlékeket, a lelkünk halálát, hogy felemelt fejjel tudjunk létezni a világban? S adhat-e a vérbosszú bármi elégtételt, jelenthet-e erkölcsi felemelkedést, ha kínzónk szemében a mi arcunkat látjuk tükröződni s nem fordítva, mint hosszú éjszakákon, annyi lelki gyilkosságon át? Katartikus alkotás, Carcaterra személyes élményei alapján készült mű egy olyan világba enged bepillantást, ami a világot mozgató erők szerint nem létezhetne s igazából nem is létezik. Egyszerűen nem lehet elhinni az igazságot. Ajánlom mindenki figyelmébe!

balasnyikov

D, a vámpírvadász

Az anime műfaj egy gyöngyszemére bukkanhat az érdeklődő, amennyiben megnézi a nemrégiben magyar szinkronnal is megjelenő, kizárólag 18 éven felülieknek készült alkotást, amely a vámpírok titokzatos és sötét világában játszódik.

A történet idején a vámpírok egy üldözött és kihalóban lévő fajt alkotnak a társadalomban. Mutánsok és vámpírok uralkodnak az emberek fölött, akiket az éjszaka leple alatt elraboltak és megöltek. Később a vámpírok meggyengültek, menekülni, bujkálni kényszerültek. És nem csak a napfény elől: megjelentek a vámpírvadászok, akik pénzért vagy bosszúból üldözték őket. A címszereplő D, egy félig ember, félig vámpír keveréklény: apja a híres vámpírkirály, anyja egy emberi lény. Gyűlöli a vámpírtulajdonságait, ezért üldözi azt a fajt, melynek szenvedését köszönheti. Kirekesztik és üldözik.

A film egy gazdag földesúr lányának, Charlotte-nak az elrablásával kezdődik. Felkéri D-t, hogy keresse meg a lányt, hozza vissza, vagy ha már átváltozott, ölje

meg. Ám a Marcus testvérek is a lány nyomába erednek, így egymás ellen játszanak. A fivérekkal tart Leila is, akit a bosszú hajt, mivel a családját vámpírok ölték meg. A hosszú út és a vámpírt segítő lények miatt a Marcus fivérek szép sorban kidőlnek, csak Leila marad D ellenfele. Mikor végre a vámpír, Meyer Link nyomába érnek, kiderült, a lány és a vámpír között erős kapcsolat szövődött. Azt tervezték, hogy együtt elmenekülnek a csillagokba, ahol nem gátolja meg semmi a szerelmüket. A végső leszámolásra egy elvarázsolt vámpírkastélyban kerül sor, ahol a harc közben a keresett lány meghal. Ekkor ébred rá Leila, hogy értelmetlen az egymás iránti gyűlölet, megtanulja tisztelni az ellenfeleit. Felhagy a bosszúhadjárral. D és Leila között kialakul egy kölcsönös tisztelet egymás iránt.

A történet teljes, tökéletesen ábrázolja Meyer és Charlotte szerelmének mélységét. A komor témán tompítanak a mókás figurák, mint például D bal kezén a beszélő arc, aki a hallgatag vámpírvadász helyett is bőségesen ontja a szót. Vagy a Marcus fivérek közötti párbeszéd. Mint minden anime, ez is mélyebb tartalommal bír, mint amit a film mutat. A végén nem árt pár percig elgondolkodni a látottakon, megérteni a valódi mondandót. Persze a történettel kapcsolatban is minden kérdésre fény derül, mindig a legmegfelelőbb időben. A film képi világa lenyűgöző, nemcsak a megszokott sötét-borús helyszíneken, hanem világos, napfényes tájakon is játszódik. A grafika gyönyörű, igazi felüdülést nyújt a szemnek.

Vera

Közlek Henger

Újságunk jelen számából sem maradhat ki karunk sportéletének bemutatása, egy kis kedvcsinálás, bátorítás. Ennek kedvéért ezen hónapra a közlekkari kosárlabda csapatot választottuk, hogy egy kis betekintést nyerhessetek a csapat életébe és eredményeibe.

Bizonyára sokak által ismert a csapatnév: Közlek Henger. Ők ugyanis a karunkon működő diáksportkörök egyike, a kosárlabda-szakosztály képviselői, a következőkben róluk olvashattok bővebben.

A csapat 2001-ben kezdett formálódni, még a testnevelés órák keretein belül, majd Közlek Henger név alatt megkezdtek a küzdelmet, hogy minél eredményesebben képviseljék a Közlekedésmérnöki Kart mind az egyetemen belüli, mind az egyetemek közti bajnokságokon, bár akadt köztük, aki nem is a karon végezte tanulmányait. Alapító tagjai közül ma is többen kitartóan sorozzák a palánkot, de azóta persze új tagokkal is bővült a Közlek Henger. Jelenleg tizennégy, többé-kevésbé állandó taggal vesznek részt a meccseken.

Az egyetemek közötti, másnéven Universitas Bajnokság B ligájában játszanak jelenleg, de a korábbi félévekben az A csoportot erősítették. Az idényben még három mérkőzésnek néznek elébe.

Ugyan nem Közlek Henger néven, de nem kevesebb lendülettel és eredményességgel vesz részt a csapat a Karok Köztársaság minden évben megrendezett mérkőzéssorozatán. Ezen sportverseny-sorozat április közepén ért véget, még hozzá a villanykarosok győzelmével. A mi csapatunk ebben a félévben hatodik helyezést ért el, de vigasztalásul szolgálhat, hogy 2003-tól egészen a tavalyi évig, azaz egymást követő négy évben dobogós – kétszer második, kétszer harmadik – helyezést szereztek, okot adva nekünk, közlekeseknek, hogy büszkéké lehessünk a kosárlabdacsapatunkra.

Külön dicséretet érdemel a csapat eredményeit és a meccseken nyújtott teljesítményét taglaló honlapja. Az aktuális hírektől kezdve fellelhető itt a Közlek Henger tagjainak névsora, az egyes játékosok dobási-találási mutatóival, egy korántsem hanyagolt fórummal, az archívumban pedig egészen a kezdetektől minden dokumentálva van. A

honlapot tovább színesítik a galéria képei és a letölthető videók. A Karok Köztársaság és az Universitas bajnokságról is mindent magtudhat itt, aki érdeklődik. A honlap a következő címen érhető el: smn.hu/kozlekhenger. Aki a Karok Köztársaság részleteiről szeretne tájékozódni, az látogasson el az egyetem hivatalos honlapjára: www.mafo.hu/karibajnoksag. Minden kar minden játékosáról található információ, emellett csapatfotókat, részletes eredményeket talál itt, aki felkeresi az oldalt.

A szakosztály vezetője Gadácsi Miklós, és azt hiszem, a nevében is állíthatom, minden lelkes érdeklődőt, játszani vágyót, szurkolót szívesen lát a csapat. Edzéseket hétfő délelőtt fél kilenckor és csütörtök esténként kilenckor a K épület tornatermében tartanak, a további mérkőzések alkalmával, helyszíneivel kapcsolatban az említett honlapon tudtok naprakész információkat szerezni.

Gábor

Szolid árakkal, Italkülönlegességekkel, Folyamatos akciókkal

Csocsóval, Koktélbárral Várunk benneteket szeretettel

Hétfőtől Csütörtökig 19:00 - 2:00-ig

Elérhetőségek:
(06/1) 463-29-03
www.habar.hu

HaBár

Szórakoztató és Élménycentrum
Baross Gábor Kollégium XI., Bartók Béla út 17.

**A KÖZLEKKARI
HALLGATÓI
ÖNKORMÁNYZAT
PÁRTSEMLEGES,
NEM ORSZÁGOS,
NEM LEGKEDVELTEBB,
NEM NAPILAPJA**

Szerkesztőség:
1114 BUDAPEST,
BARTÓK BÉLA ÚT 17.
FSZ. 8-9.

TEL/FAX.: 1/463-3780

E-mail:

kozhir@kozlekkar.hu
www.kozlekkar.hu/kozhir

Felelős kiadó
Telek Cenzúra Zoltán
HÖK elnök

Felelős szerkesztő
Radok Készlesz Edina

Főszerkesztő
Pölczman Kényszerítetek!! Balázs

Tördelőszerkesztők
Hukics Készleszátördelés!!! István
Molnár Bagoly András

Olvasószerkesztők
Bozzay Helyzettűrök Melinda
Őri Csakazöldtea Anett
Tóth Reboot Csilla

Írták
Bán Mikorleszvége? Vera
Benkő Menjmárócsém Gábor
Fábián Csakmegjelenik Tamás
Felföldi Grafikus Péter
Fiskál AlohaLua Szandra
Hennel Majdnemkimaradtam Tivadar
Hukics Cikketisírtam István
Koronczai Neeemúúúgy Judit
Molnár Majdreggel András
Miczki Futottammég Júlia
Őri Múzeumkörúton Anett
Pölczman Tavatyvan Balázs

Külön köszönet a Hallgatói
Képviselőt tagjainak és a
Főkörmányos-jelölteknek a
beszámolóért!

Egy olasz maffiózó a halálos ágyán fekszik, és magához inti kedvenc unokaöccsét:

- Édes fiam, rád hagyom a 38-as revolveremet, hogy soha ne felejts el.
- De bácsikám, - feleli a fiú, - én nem szeretem a fegyvereket. Nem lehetne enyém inkább a Rolex?
- Hallgass, fiam, és jól figyelj rám. Egyszer majd menő üzletember leszel, lesz egy nagy házad, szép feleséged, és gyerekeid. És egy szép napon, mikor hazamész a munkából, ott találod az asszonyt egy másik pasival az ágyban... Mit teszel majd akkor? Előrántod a Rolexet, és azt mondd majd: "Lejárt az idő!"?

A részeg férj éjjel megy haza. Befekszik a felesége mellé az ágyba, de sehogy sem tud elaludni. Gondolja magában, hogy megszámlolja a lábakat:

- 1, 2, 3, 4, 5, 6... 6? Itt valami nem stimmel... Kiszáll az ágyból és újra elkezd számolni:
- 1, 2, 3, 4...
- Na, így már stimmel!

Egy srác még életében nem füvezett, ezért úgy dönt kipróbálja. Teker is három stabot, majd kimegy az erkélyre elszívni az elsőt. Egyszer csak hirtelen elrepül előtte egy nagy tűzgolyó.

- Azannnyát! Nem tudtam, hogy ez ilyen jó, mindjárt elszívom a másodikat is, lehet, hogy még jobb lesz.

El is szívja, de megint egy tűzgolyó repül el előtte. Gondolja, majd a harmadik jobb lesz, ezért azt is elszívja, de megint elrepül a tűzgolyó. Emberünk megéhezik, kimegy a konyhába, ahol az anyja kérdőre vonja:
- Hol voltál fiam?
- Levegőztem az erkélyen.
- Három napig?

- Apu, Apu! A Nagyfi ért a belsőégésű motorokhoz?
- Nem.
- És a hidraulikus fékrendszerekhez?
- Azokhoz sem.
- De a tengelykapcsolókhoz biztos ért!?
- Neeem, fiam, de mért kérdezed?
- Mert ott fekszik a busz alatt.

Két villanyszerelő vitatkozik az állványon. Arra megy egy öregasszony.

- Néné kérem, tessék szíves lenni feladni azt a piros drótot!
- Ezt itten?
- Igen, köszönöm.
- Na, ugye Béla, mondtam hogy ez a nulla. Te meg jössz itt azzal a hülyeséggel, hogy a fázis.

A börtönőr hétfő reggel benyit Gazsi cellájába.

- Készülj, Gazsi, öt harminckor felakasztanak!
- Na, ez a hét is jól kezdődik!

Búcsúbeszéd a villanyszerelő temetésén
- Jó vezető voltál!

- Mindig nagy volt körülöttem a feszültség!
- De most hogy kiverted a biztosítékot!
- Földelünk!

Tántorog a részeg az utcán, szembe jön egy apáca. A behúzik neki jobbról-balról, míg az apáca elterül a földön. A részeg kiköp:

- Lassú vagy, Batman.

- Képzeld, van két ikerlányom!
- Ez nagyszerű! Hogyan különbözteted meg őket?

- Az anyajegyük alapján. A barnának a jobb kezén, a szőkének a bal kezén van az anyajegy.

- Mi a legjobb ajándék?
- Az aorta.
- Miért?
- Mert az szívből jön.

Gyerek az ebédlőasztalnál:

- Anyu, szállka van a nagypapa szemében!
- Jól van, kislány, akkor rakd ki a tányér szélére.

A rendőr morfondírozik:

- Nem értem! Én keresek százezret, az asszony nyolcvanát, havi tízezer összejön a piásüvegekből is, mégisincs soha pénzünk!

KÉSZÜLT:
A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR
HALLGATÓI KÉPVISELET TÁMOGATÁSÁVAL
600 PÉLDÁNYBAN